SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 122, ЧИСЛО 41, П'ЯТНИЦЯ, 9 ЖОВТНЯ 2015 РОКУ 1893 Vol. 122, No. 41, FRIDAY, OCTOBER 9, 2015 $2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

З трибуни 70-ої сесії Генасамблеї ООН

Петро Часто

На нинішні часи це вже застаріла істина – що папір все витримає. Тепер усе витримує трибуна ООН в Ню-Йорку. Таке враження залишила по собі ювілейна, 70-та з черги, сесія Генеральної Асамблеї. Її трибуна витримала виступ кремлівського свавільника Володимира Путіна. Виглядає, світ занадто культурний, щоб хтось взяв цього міжнародного авантюриста за комір і вивів з залі. Світ занадто культурний, щоб не розмовляти з посланцями темряви. Отже, занадто культурний, щоб врятувати себе від брехні, насильства і війни?

Яким же лицеміром треба бути, щоб однією рукою анексувати український Крим, розв'язати війну на Донбасі, диверсіями нищити українську державність, шантажувати бомбардувальниками Прибалтику і Швецію, мілітаризувати Арктику, на плечах такого ж тиранчика, як сам, дістати голос у сирійському і загалом близькосхідньому питанні, а другою – закликати з трибуни Генасамблеї до „захисту демократичних цінностей".

Як майстер словесної казуїстики В. Путін, уникаючи конкретики, щось плів про „заслуги його країни" в заснуванні ООН, нарікав, маючи на увазі Америку, на „однобокий світовий устрій" після Другої світової війни, на „панування сильного" і на те, що НАТО досі існує, хоч СРСР давно розпався. Щоб зіграти ролю діяча ґльобального маштабу, кремлівський диктатор протиставив себе поглядові Европи й Америки на злочинця Башара Асада, намагаючись переконати представників міжнародного співтовариства, що перемогти бойовиків „Ісламської держави Іраку і Леванту" можна лише в коаліції з Б. Асадом.

Хронічної брехні тримався В. Путін, інтерепретуючи ситуацію на Донбасі, яку він назвав „громадянською війною", що, на його переконання, спалахнула через втручання „зовнішніх" чинників (читай – США). Напередодні, в інтерв'ю для медіа-корпорації „Сі-Бі-Ес", В. Путін дозволив собі пряме звинувачення на адресу США: мовляв, це Вашінґтон сплянував і здійснив революцію в Києві, витративши на повалення „законної" української влади мільярди долярів. Забув додати, скільки мільярдів сам заплатив Вікоторові Януковичеві за зраду українських національних інтересів і переорієнтацію на Москву.

І вже з головою видаючи себе і свої наміри позбавити Україну права на самостійний розвиток, В. Путін впевняв, що Київ зобов'язаний узгоджувати з Донбасом „ключові елементи політичного устрою держави".

Знаючи наперед зміст і тональність путінського пропаґандистського виступу, українська делеґація залишила сесійну залю Генасамблеї. Гранично коротко і точно пояснив цей про-

(Закінчення на стор. 15)

Порошенко завершив візиту до США

НЮ-ЙОРК. – Президент України Петро Порошенко у четвертий день візити до США виступив на загальних дебатах Генеральної Асамблеї ООН, а також провів низку двосторонніх зустрічей, зокрема з Віце-президентом США Джозефом Байденом.

Зустріч в Ню-Йорку Президента США Барака Обами (зліва) і Президента України Петра Порошенка. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента Укаріни)

Президент розпочав свій робочий день з сніданку Ділової ради з міжнародного порозуміння з представниками американських ділових кіл. Ближче до середини дня він зустрівся з головою 70-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН Морґенсом Лікетофтом, після цього брав участь у робочій зустрічі глав делеґацій держав-учасниць Спільної групи з розслідування катастрофи літака МН-17.

На завершення візити до США Президент України виступив з промовою у Колюмбійському університеті.

Під час зустрічі з керівництвом Австралії, Нідерляндів, Бельгії та Маляйзії глави делеґацій держав-учасниць Спільної групи з розслідування авіокатастрофи літака МН-17 висловили розчарування російським вето під час голосування в Раді Безпеки ООН за резолюцію про створення трибуналу для розслідування катастрофи, що відбулося 29 липня.

Учасники зустрічі домовились про подальшу координацію та спільну роботу з метою покарання винних у трагедії літака Маляйзійських авіоліній. Голяндська сторона повідомила, що 13 жовтня відбудеться представлення результа-

(Закінчення на стор. 15)

Перед початком виступу Президента Росії Володимира Путіна на Генеральній Асамблеї ООН члени української делеґації розгорнули у сесійній залі національний прапор, простелений на Донбасі під час битви біля Іловайського. (Фото: „Укрінформ")

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Арешт Савченко подовжили

РОСТОВ, Росія. – Обласний суд 5 жовтня визнав законною і обґрунтованою постанову суду Донецька (Росія) про продовження арешту Надії Савченко до 16 січня. Про це повідомив один з її адвокатів Ілля Новіков: „У цьому, власне, нічого нового немає. Ми і так розуміємо, що ніхто арешт не скасує. Оскаржуємо кожне таке рішення тільки тому, що якщо не оскаржувати, це можуть трактувати як згоду з рішенням суду". Н. Савченко на суді відкинула всі звинувачення російського слідства. *(Бі-Бі-Сі)*

Перекладуть книгу Савченко

КИЇВ. – Книгу Надії Савченко „Сильне ім'я Надія" видадуть англійською мовою у США. Про це заявила 5 жовтня під час презентації книги в Києві сестра авторки Віра Савченко. Вона додала, що дуже хотіла б побачити книгу і в перекладі російською мовою. Генеральний директор видавництва „Юстиніан" Ірина Омельченко уточнила, що над перекладом книги російською мовою працює сама Надія Савченко. Книга вийшла першим накладом 10 тис. примірників і є в усіх великих книгарнях України. *(„Укрінформ")*

Світовий банк надасть кредит

КИЇВ. – 5 жовтня Україна підписала протокол про отримання від Світового банку першої частини кредиту на суму 560 млн. дол., гроші від якого підуть на будівництво ділянки дороги Полтава-Харків. Пізніше буде виділена друга частина траншу на 240 млн. дол. на проєктування дороги Львів-Кіровоград-Херсон. *(„День")*

Вивчали досвід Естонії

ТАЛЛІН, Естонія. – 3 жовтня у Посольстві України в Естонії відбулася зустріч Посла Володимира Крижанівського з групою українських підприємців-випускників бізнес-школи Києво-Могилянської академії, які 1-4 жовтня перебували з ознайомчою поїздкою у Таллінні. Мета візити української делеґації – вивчити досвід Естонії, а також можливості для розвитку підприємництва в цій країні. Посол розповів про стан і перспективи розвитку українсько-естонських відносин, зосередившись, зокрема, на торговельно-економічній сфері, та відповів на запитання присутніх. *(Міністерство закордонних справ)*

Навчали українських лікарів

КИЇВ. – Світовий Конґрес Українців 5 жовтня розпочав нову гуманітарну ініціятиву в Україні. На додачу до курсу бійця-рятувальника за стандартами НАТО тепер навчатимуть українських лікарів медицини катастроф. Перший пілотний курс провели для українських хірургів, травматологів, анестезіологів у київській лікарні „Феофанія" провели медики з Британії. Команду інструкторів для поїздки в Україну зібрала британський реаніматолог, українка за походженням Ірина Рибінкіна. *(„Голос Америки")*

Тимошенко може стати послом

КИЇВ. – Електронна петиція до Президента України Петра Порошенка про призначення Юлії Тимошенко послом у Гондурасі набрала на 5 жовтня понад 25 тис. підписів. До кінця збору підписів залишилося 72 дні. На розгляд президентові подається петиція, на підтримку якої зібрано щонайменше 25 тис. підписів протягом не більше трьох місяців з дня опублікування. *(УНІАН)*

Україна відводить озброєння

КИЇВ. – 5 жовтня Штаб антитерористичної операції заявив про намір завершити відведення танків, артилерії і мінометів від лінії розмежування в Луганській області до 17 жовтня. Про це повідомив речник Генерального штабу Владислав Селезньов. Озброєння і техніка відводяться на 15 кілометрів від лінії розмежування. Початок відведення розпочато 5 жовтня. Секретар Ради національної безпеки і оборони Олександер Турчинов запевнив, що Україна виконує всі свої зобов'язання щодо відведення артилерії, але розміщує свої позиції так, щоб у разі загрози завдати контрудару. *(„Українська правда")*

КОМЕНТАР

Хто чи що загрожує українській ідентичності?

Олег Романчук

„Проєкти нової країни завжди повинні спиратися на мову, на історію, на культуру як базис відмінностей від інших, який формує масову ментальність".

Георгій Почепцов,
„Контроля над розумом"

„Національна ідея – це для свідомої людини ціла культурна програма. Коли я кажу – я чех, мушу мати культурну програму". Це засаднича теза Томаша Масарика, першого Президента Чеської Республіки, – яскравий приклад для наслідування: чехи рішуче відкинули теорію поглинання чеської культури німецькою.

Майже 100 літ минуло, а вислів великого державника досі актуальний. Чи має зараз Україна культурну програму, про яку згадував Т. Масарик? Цю істину керівники української держави, на жаль, іґнорують. Причина банальна: маємо неукраїнську державу. Вона лише за формою українська, за змістом – російська. А зміст, як відомо, важливіший за форму.

Після Революції Гідности, коли, здавалося б, з'явилась унікальна можливість переродитися заново, українська культура не отримала належної державної підтримки. Приміром, на 15 листопада призначена „реорганізація" державного теле-радіо-каналу „Культура", а насправді – ліквідація чудового просвітницького джерела інформації. Хоча нині протистояти аґресорові в інформаційному просторі може й повинна саме культура і духовність.

Реальна незалежність вимагає створення власного національного інформаційного простору. А що у нас? В Україні концепцію інформаційної безпеки обіцяно ухвалити лише наприкінці року.

Донеччанин Олександр Боргард, доктор фізико-математичних наук, у 1994 році дійшов до висновку: „Російська культура є продуктом одвічного тоталітарного устрою. Тому вона є постійним природним середовищем для ідей тоталітаризму й расизму. Вона є соціально небезпечною для будь-якого демократичного суспільства… Звідси – конче треба звільнити остаточно від впливу цієї культури нашу европейську українську культуру, частину загальнолюдської культури; очистити українську мову, пильно, ретельно та радикально, від усього того, що було за колоніяльних часів привнесене до неї мовою російською".

На жаль, надважлива для утвердження української державности проблема – цілковитий відрив від екс-метрополії – досі не розв'язана. Після Революції Гідности українська мова відчутно здає позиції у владних структурах, у засобах масової інформації, прикриваючись підступно-фальшивим гаслом „Єдина країна – Єдіная страна". Насправді це політична спекуляція, котра, по суті, забороняє порушувати питання дискримінації українців, які розмовляють українською мовою. Бо, мовляв, тим самим порушуються права російськомовних громадян України.

Ще у XIX ст. знаменитий англійський філософ Джон Стюарт Міл відзначив, що мова визначає світогляд та громадянську позицію людини. Яким є світогляд і громадська позиція міністра внутрішніх справ Арсена Авакова, який не розмовляє державною мовою? Перший міністер оборони України Костянтин Морозов блискуче опанував українську за три місяці. Бо усвідомлював, що русифікація є загрозою державності.

2005 року секретар Ради національної безпеки і оборони Петро Порошенко пообіцяв зупинити процес закриття російських шкіл, відновити у вищих навчальних закладах групи з російською мовою навчання, а також створити телевізійний канал і радіостанції для російськомовного населення. „Національні інтереси якої держави має намір захищати Петро Порошенко?" – дивувався тодішній заступник голови Народного Руху Василь Куйбіда. Помовчимо?

Російською розмовляє „рашист" Володимир Путін, якого у світі ототожнюють з новітнім Адольфом Гітлером. Вже цього, здавалося б, досить, щоб в Україні всі заговорили українською. Але ж ні.

Навіщо євреям знадобився іврит? Могли б і на ідиш спілкуватися. Ні, знайшли силу й наснагу реанімувати, здавалося б, назавжди втрачену мову. Бо усвідомлювали, що слово має інформаційну енерґетику, впливає на психіку, формує ментальність, консолідує суспільство.

Силовому протистоянню традиційно передує психологічна війна. Російська культура є могутнім чинником колоніяльної експансії: спершу марґіналізація автохтонної культури, нав'язування російської мови, відтак воєнна аґресія – прихід „зелених чоловічків".

У нашому випадку російська окупація починається з телевізора. Загрозу національній безпеці створюють усі без винятку фільми московського виробництва. Ілюзій з приводу того, що, приміром, телеканал „Інтер" стане проукраїнським, немає. Він далі виконує місію „культурного інтеґратора", поширюючи міти про „щасливе й радісне" радянське минуле, пропаґуючи фальшиву радянську героїку тощо. „ICTV", „1+1", „Україна" та інші телеканали (це стосується і так званого українського сеґменту інтернету, де править баль російська мова, а українська часто-густо представлена неоковирними комп'ютерними перекладами) також щедро підгодовують тих, кому байдужа українська держава, хто пречудово почувається в культурному та інформаційному полоні Московії.

У сучасному світі перемагають смисли. Культура творить і транслює смисли, сприяє їхньому ефективному засвоєнню. Якщо не матимемо власної культурної стратегії – житимемо за чужинецькою, продовжуватимемо існувати в системі чужих смислів. Імперських. Російських. Радянських.

На жаль, світоглядної революції в головах правлячої української еліти не сталося. Тож нові смисли вона не несе. Чимало українців (читай: хохлів) продовжують жити у світі російсько-радянських телевізійних і книжково-газетно-журнальних наративів – символічних сюжетів, за якими на догоду „рашистам" впорядковують, інтерпретують, структурують дійсність.

Твердження, що російськомовні громадяни люблять Україну не менше, ніж україномовні, справедливе. Але, як не парадоксально, при цьому непомітно нівелюється статус української мови як державної. Тож найближчим часом „Єдина країна" може перетворитись на „Єдіную страну". Не Україну.

Прислухаймося до застереження Євгена Рибчинського, народного депутата України: „Росія не на Донбасі і не в Криму. Росія вже давно на вулицях Києва і Львова, Одеси і Дніпропетровська. Допоки українці думають російською, Росія скрізь".

(Радіо „Свобода", 23 вересня)

Олег Романчук – публіцист, шеф-редактор журналу „Універсум", Львів.

Передплачуйте і читайте „Свободу"

- Понад 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

ТОЧКА ЗОРУ

Небезпечні поради „друзів України“ з Росії

Ігор Лосєв

В умовах російсько-української війни, коли переважна більшість населення Росії (84 відс. – за даними найбільш об'єктивних російських соціологічних фундацій) підтримує аґресивну політику Кремля проти України, кожен знаний російський інтелектуал, науковець, діяч культури, громадський активіст, який публічно висловлюється на користь України, становить цінність для українського суспільства. Та й для російського також – якщо брати до уваги шанси цієї країни стати нормальною.

Однак, у цьому середовищі з'явилася (а може, завжди була?) хибна тенденція давати зверхні поради українцям, як їм треба розбудовувати свою державу. Ці вказівки – „як треба“, „як правильно“ і „як неправильно“ – висловлюються здебільшого як істина в останній інстанції, адже дорадники „найкраще знають“, якими шляхами необхідно просуватися Україні до жаданого майбутнього і що для українців добре, а що для них зле.

Тут дається взнаки глибоке внутрішнє переконання (на рівні рефлексу) цих друзів України у своїй інтелектуальній перевазі над українцями. Звичайно, не всі це раціонально усвідомлюють, а тим більше публічно артикулюють, та ще й у брутальній формі, як, приміром, російський актор і режисер Олег Табаков, який заявив про творчу „неповноцінність“ українців. Цих друзів (навіть без знаків наведення!) України зовсім не обходить доволі низький рівень їхньої українознавчої компетенції, недостатня зануренність в українські реалії, а головне – питання про моральне право на такі повчання іншого народу та іншої країни, яку вони підсвідомо сприймають як свою „губернію“.

Деякі з них ставляться до України як виключно до засобу розв'язання внутрішніх російських проблем, трактуючи Україну як таку собі Росію ч. 2, як випробувальний полігон російської демократії. На їхню думку, Україна має поставити на собі низку соціяльних дослідів, щоб російські демократи могли побачити, як це спрацює в Росії. Отже, вони без жодного сумніву переконані в тому, що Україна існує лише для того, щоб жертвувати собою в ім'я порятунку Росії і жодної самодостатньої цінности не має. Скільки ми вже чули цих рекомендацій від Ірини Хакамади (вимагала особливого офіційно-російськомовного статусу для Криму) чи Іллі Яшина (пропонував свій варіянт етнічної політики в Україні). Покійний Борис Немцов у багатьох українських телестудіях щедро роздавав указівки, як українцям треба порядкувати у своїй хаті. Усі вони завзято ділилися секретами успіху. Тільки чомусь не поспішали намагатися їх реалізовувати у власній країні.

А чи є власний доробок?

Коли поради українцям дають грузини, вони мають для того підстави. Звісно, успіх грузинських реформ не варто переоцінювати, зрештою, той факт, що переможцем у Грузії виявився не Михайло Саакашвілі, а російський бізнесмен грузинського походження Бідзіна Іванішвілі, промовляє сам за себе. Проте є очевидні досягнення – різке зменшення корупції, обмеження бюрократії, підвищення управлінської ефективности. Наприклад, у Грузії можна за сім хвилин оформити закордонний пашпорт. На українців, змучених чергами і нескінченними пошуками різноманітних довідок для бюрократів, це справляє особливе враження.

Багато можуть порадити поляки, які здійснили фундаментальні структурні реформи під проводом польського економічного генія Лешека Бальцеровича, завдяки чому польська економіка стала однією з найбільш перспективних в Європі. Можуть розповісти чимало цікавого естонці, які створили електронний уряд, що зводить корупцію до мінімуму, бо дає можливість громадянинові не зустрічатися з чиновниками, вирішуючи всі питання через свій комп'ютер.

А чим можуть похвалитися росіяни? Де наочні успіхи російських демократів у реформуванні власної країни? Росія за останні 15 років упала дуже низько, фактично відкотилася у період до „перебудови“ другої половини 80-их років XX ст., а за деякими політичними показниками – у сталінські часи.

Демократи Російської Федерації все програли (якщо не вжити міцніше дієслово), здали всі позиції чекістам фашистсько-сталінського штибу, а чимало колишніх „росдемів“ нині працюють на них у сфері пропаґанди в ролі молодших партнерів. Нинішня російська демократична опозиція (що також незрідка хворіє на імперський шовінізм) становить собою доволі жалюгідне

(Закінчення на стор. 7)

Росія остаточно вступила у свою Третю світову війну

Володимир Горбач

Чому – у свою? Бо за впливом на саму Росію ця війна матиме подібні наслідки, як і її історичні попередниці. Першу Росія програла, а Другу виграла, хоча ціна перемоги й перевершила ціну поразки. Світова війна – єдиний відомий Росії спосіб перерозподілу всього. Вона свідомо руйнує міжнародну систему як систему координат, як міру оцінювання. Для Росії це відчайдушна гра, у якій останній „лузер“ може претендувати на тріюмф. Тому у російському імперському каноні поряд зі своїм власним „Русскім міром" є і своя власна Світова війна (Велікая Отєчєствєнная).

Чому – у Світову? Війни бувають різних типів, від партизанської до „холодної“, від обмеженої до ядерної (тьфу-тьфу). Кожна нова епоха породжує якийсь свій тип воєн. Війни XXI ст. ведуться як „антитерористичні“. Тому є свої обмеження жанру, які леґітимізують війну – на полі бою обов'язково мають бути якісь терористи. Або уявні фашисти в Україні, або реальні фанатики в Сирії.

Світового, універсального характеру цій війні надає не маштаб театру бойових дій, а тема, цінності, за які начебто ведеться боротьба. Ця світова війна нагадує війну „всіх проти всіх“. Бо „весь світ“ бореться з тероризмом. Навіть Україна проводить „антитерористичну операцію“! Але це лише офіційна версія подій, бо насправді боротьба відбувається і між тими, хто бореться з тероризмом. Між Україною і Росією чи між Росією і США.

Чому – остаточно? Навіть якщо Росія офіційно воюватиме лише з бойовиками Сирії, вона вже не зможе „вмити руки“, повернутися до передвоєнного статус-кво. Ні, не в Сирії. А у самій Росії і довкола неї. „Українська“ і „сирійська“ кризи називаються так лише географічно. Причини цих „криз“ носять ґльобальний характер і лежать далеко за межами України і Сирії. В обох випадках роля Росії визначальна, тут і там відбулася пряма російська військова інтервенція. Тут і там в уяві російських стратегів вони воюють з Америкою. Тож насправді ми маємо справу з ґльобальною „російською кризою“. Причина аґресивних дій Росії – внутрішня. Війна – це спосіб самозбереження правлячої групи, її відповідь на виклик модернізації.

Щоб переключити увагу від своїх злочинів в Україні, Кремль здійснює нові злочини у Сирії. Коли буде потрібно переключити увагу від злочинів у Сирії, Кремль розпалить нову бойню, ще страшнішу за попередні. Бо така логіка процесу. Росія вже не може зупинитися, її можна лише зупинити.

(„Українська правда“, 1 жовтня)

Володимир Горбач – політичний аналітик Інституту евроатлантичного співробітництва, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Привласнили державне майно

КИЇВ. – 5 жовтня у висліді перевірки в державному концерні „Військторгсервіс“, що належить Міністерству оборони, виявлено незаконне передання нерухомости на загальну суму 90 млн. грн. Концерн в тісній взаємодії з прокуратурою та Фондом державного майна проводить роботу щодо повернення об'єктів з незаконної власности. У концерні виявлений 161 такий об'єкт – 10 відс. усього нерухомого майна концерну в Україні. Це банно-пральні комплекси, майстерні, магазини та склади. *(„Українська правда“)*

Судять українського пенсіонера

МОСКВА. – Судовий процес у справі 73-річного пенсіонера з Полтави Юрія Солошенка почався 5 жовтня в Московському міському суді. Він найстарший у списку українських в'язнів, яких утримують в російських в'язницях за політичними звинуваченнями. Ю. Солошенка звинуватили в шпигунстві проти Росії. За це йому загрожує до 20 років ув'язнення. Суд розглядає справу в закритому режимі. Раніше Ю. Солошенко був директором полтавського заводу „Знамя“ – частини оборонного комплексу СРСР, який виробляв компоненти для радіоелектронної зброї. У 2010 році Ю. Солошенко вийшов на пенсію, а завод занепав і майже закрився. Ю. Солошенка заарештували 5 серпня 2014 року, коли він приїхав до столиці Росії на один день на запрошення свого давнього російського колеґи, який спеціяльно „виманив“ полтавця заводу до Москви. *(Бі-Бі-Сі)*

Створено групу підтримки українців

ВАРШАВА. – У польському Сеймі створено Українську парляментську групу, до складу якої увійшли 12 законодавців. Група підтримуватиме українську етнічну меншину в Польщі, українських міґрантів, а також надаватиме фахову допомогу Україні у проведенні реформ. Про це 5 жовтня розповів ініціятор створення групи та її голова, депутат Сейму і етнічний українець Мирон Сич. „Вперше в історії польського парляменту створено Українську парляментську групу. Значною мірою до неї входять люди, які мають українське коріння, або пов'язані з українським суспільством, культурою, традиціями“, – заявив він. Найближчим часом група представить Послові України в Польщі Андрєві Дещиці пропозиції щодо активного використання Україною знань і досвіду депутатів, які мають бажання допомагати Україні. *(„Укрінформ“)*

Український боксер став чемпіоном світу

КАРСОН, США. – 4 жовтня український боксер Віктор Постол здобув дострокову перемогу в 10-му равнді над Лукасом Матіссе і став чемпіоном світу в категорії WBC в суперлегкій вазі. Після прямого удару в голову Л. Матіссе опустився на настил і відмовився від поєдинку за титул чемпіона світу. В. Постол чекав 17 місяців після того, як став обов'язковим претендентом. *(УНІАН)*

Спільного футболу не буде

КИЇВ. – 5 жовтня проєкт оргкомітету Об'єднаної футбольної ліґи (ОФЛ) України і Росії офіційно закритий. Ідею об'єднаного чемпіонату Росії і України висунули росіяни. Перший об'єднаний чемпіонат повинен був відбутися в сезоні 2015-2016 років. Плянувалося, що в ньому візьмуть участь 18 команд Росії і України. З боку українських клюбів цю ідею ніхто жодного разу публічно не підтримав. *(УНІАН)*

Інформацію про землю відкрито

КИЇВ. – Державна служба з питань геодезії, картографії та кадастру з 6 жовтня відкриває в Інтернеті вільний доступ до реєстру власників земельних ділянок, а також запускає онлайн-послугу замовлення виписки про нормативно-грошову оцінку землі. До реєстру внесено 60 відс. всіх земельних ділянок України. У відкритому доступі також буде інформація про те, чи передано ділянку в оренду чи ні. Усіх власників земельних ділянок будуть повідомляти, хто запитує інформацію про них. *(УНІАН)*

АМЕРИКА І СВІТ

Російське вторгнення до Швеції

СТОКГОЛЬМ. — Майже рік тому нерозпізнане судно появилося у стокгольмському архіпелагу. Шведські війська перехопили радіопередачі російською мовою про аварійну ситуацію. За свідченням очевидців, кілька днів пізніше російське дослідче судно покинуло архіпелаг, але, здавалося, що воно щось тягне за собою. Розшуки Воєнно-Морських Сил (ВМС) Швеції тоді не увінчалися успіхом, а Віце-прем'єр Росії Аркадій Дворкович заявив, що жодне російське підводне судно не появилося у шведських водах. Одначе, 23 вересня спеціяльна комісія Збройних Сил Швеції, яка розсліджувала цю справу, повідомила, що „поза всяким сумнівом" це була субмарина. Тому що підводні човни дружніх країн (НАТО) тільки появляються на шведських водах за дозволом уряду, комісія прийшла до висновку, що це мусіла бути субмарина недружньої країни. Звіт комісії стверджує, що вторгнення у води Швеції продовжуються, бо там є багато місць де підводні човни можуть заховатися, а ВМС Швеції не мають досить ресурсів, щоби знайти їх. *(„Ворлд Афейрс Джорнал")*

Звинувачують високопосадовців ООН

НЮ-ЙОРК. — Колишній президент Генеральної Асамблеї ООН Джан Еш отримав понад 1 млн. дол. хабарів. Джан Еш, колишній Посол до ООН від Антиґуа і Барбуди, служив на цьому церемоніяльному пості як голова 193-членної асамблеї країн ООН від вересня 2013 до вересня 2014 року. Федеральний суд США в Ню-Йорку опублікував 6 жовтня звинувачення проти нього та п'ятьох інших осіб, включно з Френсис Лорензо, заступником Посла до ООН від Домініканської Республіки. Прокуратора закидає, що Дж. Еш брав хабарі від китайського мільярдера Нґ Лап Сенґ, котрий хотів вибудувати сателітний центр ООН на китайському півострові Макао. Н. Сенґ був заарештований минулого місяця. Американський прокурор Пріт Брагара заявив, що Дж. Еш „перемінив ООН на плятформу для заробітку". Прокурор сказав репортерам, що він розслідуватиме, чи хабарництво є нормальним явищем в ООН. Представник Генерального секретаря ООН Бан Кі-муна сказав, що Б. Кі-мун був „приголомшений і глибоко стурбований" цими обвинуваченнями, але додав: „Корупція не є нормальним способом провадження справ в ООН". Він також сказав реопртерам, що найвищі посадовці ООН не були поінформовані про цю справу. Ім'я Дж. Еша вже не є на списку урядовців ООН. *(„Асосієйтед Прес")*

Колишній Президент США одужує

КЕНЕБАНКПОРТ, Мейн. — Колишній Президент Джордж Г. В. Буш одужує після того, як впав у липні й переломив кістку в шиї, розповіла 4 жовтня Джін Бекер, його шеф штабу. 91-літній Дж. Буш є найстаршим живим колишнім президентом. Цього тижня він має переїхати зі своєї літньої резиденції в Кенебанкпорті до свого постійного дому в Тексасі. *(„Асосієйтед Прес")*

США обмежують число депортацій

ВАШІНҐТОН. — Згідно з офіційною статистикою, за останніх 12 місяців (до кінця вересня) США депортували найменше число еміґрантів від 2006 року. Коли Барак Обама став президентом в 2009 році, він обіцяв зосередитися на знайденні та депортації злочинців, котрі проживають в країні нелеґально. Ці нові цифри появилися якраз тоді, коли кандидати на президента від Республіканської партії ведуть гостру полеміку щодо нелеґальних еміґрантів. Минулого року секретар Національної безпеки США Джей Джансон наказав еміґраційній владі знову зосередитись на депортації еміґрантів, котрі становлять загрозу для країни чи публічної безпеки. Але за минулих 12 місяців число депортованих нелеґальних еміґрантів зменшилося на 84 тис. осіб. Це означає, що або адміністрації Б. Обами не вдається знайти злочинців серед еміґрантів, або серед нелеґальних еміґрантів зменшилося число злочинців. В країні проживає понад 11 млн. нелеґальних еміґрантів. *(„Асосієйтед Прес")*

Порошенко: „Росія підриває мир і безпеку!"

Повний текст промови Президента України Петра Порошенка на загальних дебатах 70-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН 29 вересня „Свобода" подає згідно публікації Офіційного інтернет-представництва Президента України.

Пані та панове, від імени України я щиро вітаю вельмишановного пана Моґенса Люккетофта з обранням на посаду голови 70-ої сесії Ґенеральної Асамблеї ООН. Я бажаю Вам, пане голово, успіхів у вашій діяльності в цей важливий історичний момент. Наше майбутнє значною мірою залежатиме від результатів нинішньої сесії і наших колективних рішень – або ми оберемо шлях миру, безпеки і прав людини, або поринемо в метушню нових гібридних воєн, хаосу і страждань.

Пане голово, у момент ювілею ООН я пишаюся тим, що говорю від імени одного з членів-засновників ООН, держави, яка у 1945 році брала активну участь у конференції в Сан-Франциско, робила внесок у заснування ООН і заклала основи для її діяльности. На жаль, я також виступаю від імени держави-члена ООН, яка нині потерпає від жорстокого приниження основних цілей і принципів Статуту ООН. У заяві про приєднання України до ООН як одного з членів-засновників, проголошеній на конференції в Сан-Франциско, йшлося: „Україна неодноразово була об'єктом кривавих навал загарбників, що протягом століть прагнули захопити її територію". Минуло багато часу з цієї історичної події, але сьогодні я повинен нагадати, що моя країна стала об'єктом зовнішньої аґресії. Цього разу аґресором є Росія – наша сусідня країна, колишній стратеґічний партнер, який юридично зобов'язувався поважати суверенітет, територіяльну цілісність і недоторканність кордонів України.

Ця країна була ґарантом безпеки України згідно з Будапештським меморандумом, у результаті якого нашій країні надали ґарантії безпеки в обмін на добровільну відмову від третього ядерного арсеналу в світі. Понад те, ця держава є постійним членом Ради Безпеки ООН, якому доручено підтримувати міжнародний мир і безпеку відповідно до Статуту ООН.

У лютому 2014 року Росія здійснила відкриту і нічим не спровоковану аґресію проти нашої держави, окупувавши й анексувавши Крим, відкрито та грубо порушивши міжнародне право, Статут ООН та шокувавши всю світову спільноту. Я глибоко вдячний делеґаціям більшости держав-членів ООН, які минулого року підтримали резолюцію Ґенеральної Асамблеї ООН під назвою „Територіяльна цілісність України", що засудила російську незаконну анексію Криму. Шкода, що після цього чіткого вироку міжнародного співтовариства Росія не лише не повернулася в рамки цивілізованого міжнародноправового поля, а й почала нову бездумну військову авантюру – цього разу на Донбасі.

Попри те, що Росія досі відмовляється офіційно визнати своє пряме військове вторгнення, сьогодні немає сумнівів у тому, що це аґресивна війна проти моєї країни. Для того, щоб ввести в оману міжнародну спільноту, російська влада наказує знімати шеврони своїх військовослужбовців і розпізнавальні знаки військової техніки, зрікається своїх солдатів, захоплених на полі бою, цинічно використовує мобільні крематорії, щоб усунути сліди своїх злочинів на українській землі. Я хотів би підкреслити: це не громадянська війна і не внутрішній конфлікт.

Українські території, окуповані Росією у Криму та на Донбасі, становлять близько 44 тис. квадратних кілометрів. Мільйони українців опинилися під окупацією. Мета цієї війни – змусити український народ відмовитися від свого суверенного вибору щодо побудови вільної, демократичної та процвітаючої европейської держави. Все це відбувається на тлі зрадницької риторики про братні народи, спільну історію, пов'язані мови та „приречене" спільне майбутнє. Насправді ми маємо справу з бажанням повернутися до імперських часів зі сферами впливу, відчайдушною спробою самоствердитися за рахунок інших.

Російська аґресія проти моєї країни триває вже понад 20 місяців через фінансування терористів і найманців, постачання зброї та технічного обладнання незаконним збройним формуванням на Донбасі. За останні кілька днів ми чули примирливі заяви з російського боку, в яких, зокрема, був заклик до створення антитерористичної коаліції та попередження про небезпеку заґравання з терористами. Ґарна історія, але їй важко повірити! Як можна закликати до формування антитерористичної коаліції, якщо ви заохочуєте тероризм прямо перед своїми дверима? Як ви можете говорити про мир і законність, якщо ваша політика – війна за допомогою маріонеткових урядів? Як ви можете говорити про свободу для народів, якщо ви караєте свого сусіда за його вибір? Як ви можете вимагати поваги для всіх, якщо ви не поважаєте нікого? Євангеліє від Іоанна вчить нас: „Спочатку було слово". Але яке Євангеліє ви надаєте миру, якщо всі ваші слова брехливі?

Повертаючись до ситуації на Донбасі, маю сказати, що ми тут вимушені боротися з до зубів озброєними військовими частинами Збройних сил Російської Федерації. Важке озброєння і військова техніка зосереджені на окупованих територіях Донбасу в таких кількостях, про які армії більшости держав-членів ООН можуть лише мріяти. Зокрема, це новітні зразки військової техніки російського виробництва, які навряд чи, відповідно до відомого припущення Президента РФ, можуть бути придбані в будь-якому військовому магазині. Якщо, звісно, такий оптовий магазин з безкоштовною доставкою не з Російської Федерації. Протягом цього періоду понад 8,000 українців, з яких близько 6,000 мирних мешканців, загинули від рук терористів і окупантів на Донбасі. Понад 1.5 млн. жителів Донбасу були змушені покинути свої будинки та переїхати в інші безпечні реґіони України.

Я хотів би скористатися цією можливістю, щоб висловити свою подяку міжнародній спільноті за значні зусилля в наданні необхідної допомоги нужденним. Водночас я закликаю ООН та всіх інших міжнародних діячів продовжувати приділяти особливу увагу цьому дуже важливому питанню. Я хотів би звернути вашу увагу, що це не вперше, коли постійний член Ради Безпеки ООН підриває мир і безпеку на реґіональному та міжнародному рівнях. За 24 роки, що минули з часу сумнівної процедури передання постійного членства в Раді Безпеки колишнього СРСР Російській Федерації, це не єдина „гібридна" війна, яку розв'язала Росія. Насправді, для того, щоб зберегти свій вплив у сусідніх країнах, Росія протягом багатьох десятиліть свідомо створювала навколо себе пояс нестабільности. Це Нагорний Карабах, Придністров'я, Абхазія, Південна Осетія, Крим, Донбас. Це затяжні конфлікти, які підтримуються або безпосередньо пов'язані з Росією. Кремль йде далі, і в ці дні російські „зелені чоловічки" ступають на сирійські землі. Що або хто наступний?

Пане голово, у кожній демократичній країні, якщо хтось вкрав ваше майно, незалежний суд повинен відновити справедливість для того, щоб захистити права і покарати порушника. Тим не менш, ми мусимо визнати, що в XXI ст. ООН бракує ефективних інструментів, щоб притягнути країну-аґресора, яка вкрала територію іншої суверенної держави, до відповідальности. Це правда, що 70 років тому творці Статуту ООН передбачали механізм санкцій Ради Безпеки ООН як один зі стримуючих інструментів, що застосовуються у відповідь на дії порушників миру й акти аґресії. Тим не менш, вони не могли навіть уявити собі, що цей інструмент буде необхідно використовувати проти держави-аґресора, яка є постійним членом Ради Безпеки ООН. З початку аґресії Росія двічі використовувала право вето під час розгляду українського питання Радою Безпеки ООН. Спочатку Росія заблькувала проєкт резолюції, яка засуджує „фейковий референдум" щодо анексії Криму в березні 2014 року. Вдруге Росія наклала ганебне вето на проєкт резолюції про створення Міжнародного трибуналу для розслідування і притягнення до відповідальности всіх винних у збитті маляйзій-

(Закінчення на стор. 16)

СФУЖО провела річні наради

Делеґати та гості річних нарад Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Мирослава Маличок

СТОКГОЛЬМ. – 3-5 вересня відбулися річні наради Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), у яких брали участь понад 50 учасників, зокрема 20 офіційних делеґатів крайових організацій та гостей з 12 країн, гості з України і Швеції.

Офіційне відкриття нарад відбулося в міській ратуші 3 вересня. Голова СФУЖО Орися Сушко привітала присутніх та Посла України у Швеції Ігоря Сагача. Посол І. Сагач теж привітав учасників, підкреслюючи важливість таких зустрічей. О. Сушко вручила скульптурку св. Княгині Ольги І. Сагачеві як символ глибокого визнання та вдячности за співпрацю зі світовим жіноцтвом, вагомий внесок у розвиток позитивних відносин між Україною та Швецією.

Орися Сушко вручає скульптурку св. Княгині Ольги Ігореві Сагачеві.

Вечір продовжився урочистим концертом „Роде наш красний!"

Під час офіційної програми О. Сушко представила звіт СФУЖО за останній рік. Голови 12 організацій теж звітували про свою діяльність. Жіночі організації у світі спрямовують свою увагу на збір фондів для реабілітації поранених в ході бойових дій на сході України, підтримку сімей загиблих та поранених, а також беруть участь у розповсюдженні правдивої інформації про Україну.

Наступного дня д-р Марта Кебало представила детальний звіт про працю СФУЖО при ООН в Ню-Йорку і Женеві.

Панельна дискусія на тему „Завдання СФУЖО в контексті сучасної аґресії на Україну: думки і пропозиції до стратеґічної співпраці федерації" виявила конструктивну дискусію учасників нарад.

В останній день нарад відбулася ще одна дискусія у формі круглих столів на тему „Сучасні завдання жіночих організацій в діяспорі і співпраця з Україною". Ця дискусія утворила конкретні пляни дій для майбутньої співпраці членів СФУЖО.

Напередодні нарад поза офіційною програмою відбулася зустріч делеґації з представниками Міністерства закордонних справ Швеції. Під час зустрічі О. Сушко представила лист від світового українського жіноцтва з проханням сприяти у звільненні українських політв'язнів Надії Савченко, Олега Сенцова, Олександра Кольченка та інших, які незаконно перебувають у в'язницях Росії. Під час цієї зустрічі також було обговорено інші сучасні теми включно із ґендерною рівністю в Україні.

Також відбулася візита делеґації до Посольства України у Швеції. Посол І. Сагач розповів про історичні зв'язки між Україною та Швецією, наголосив на прихильності громадян Швеції до України. Шведські засоби масової інформації правдиво висвітлюють події в Україні і не піддаються шаленому тискові з боку російської пропаґанди. Посол зазначив, що це велика заслуга активної небайдужої української діяспори у Швеції, яка невтомно та наполегливо відстоює підтримку Швеції щодо України.

Делегати висловили подяку О. Сушко за провадження СФУЖО у цей нелегкий час, за її терпеливість, розсудливість та мудрий провід. А вона висловила щире признання голові Союзу Українок Скандинавії Зоряні Кікцьо за тепле прийняття світового жіноцтва у країні свого осідку, за полагодження усіх необхідних організаційних питань. О. Сушко вручила З. Кікцьо скульптурку св. Княгині Ольги як знак признання за її вмілий провід Союзу Українок Скандинавії.

Уточнення

У кореспонденції Василя Романчука „Роман Бондарук передав пораненому 30 тис. дол.", вміщеній 25 вересня у „Свободі", допущена неточність: ця сума призначалася загалом на допомогу українському війську, зокрема й пораненому Іванові Малісевичеві.

АМЕРИКА І СВІТ

Звільнять тисячі федеральних в'язнів

ВАШІНҐТОН. — Починаючи з листопаду тисячі в'язнів мають бути звільнені з федеральних тюрем. Минулого року американська комісія для встановлення федеральних термінів ув'язнення вирішила знизити термін пересічно на 25 місяців для тих осіб, котрі були засуджені за кримінальні злочини, пов'язані з наркотиками. Згідно з програмою, суддя перевірить справу кожного злочинця, щоби вирішити чи його звільнення загрожуватиме публічній безпеці. У листопаді має бути випущено понад 5,500 в'язнів. Департамент юстиції США обчисляє, що евентуально можуть бути звільнені приблизно 40 тис. осіб. Це поважно зменшить число ув'язнених за наркотики, а також знизить видатки федеральних тюрем. Приблизно половину в'язнів у федеральних тюрмах це ті, котрі були засуджені у зв'язку з наркотиками. *(„Асосієйтед Прес")*

Відбулися вибори в Португалії

ЛІСБОН. — На загальних виборах 4 жовтня, правляча Центрально-права коаліція здобула перемогу на ще один чотирирічний термін. На тлі зростаючої економіки, урядові партії отримали 37 відс. голосів, в порівнянні з 32 відс. для Соціялістичної партії, головної опозиції. Одначе уряд не матиме більшости у 230-членному парляменті і шукатиме компромісу. *(„Асосієйтед Прес")*

Призначено Нобелівську премію з хемії

СТОКГОЛЬМ. — Нобелівську премію 2015 року в галузі хемії отримають швед Томас Ліндаль, громадянин США Пол Модрич і американець турецького походження Азіз Санджар. Про це повідомив 7 жовтня Нобелівський комітет при Шведській Королівській Академії Наук. Цю найвищу нагороду призначено переможцям за вивчення механізму відновлення ДНК. „Їхня робота надає фундаментальні знання про те, як функціонує жива клітина, і використовується, наприклад, при розробці нових ліків від рака", – мовиться в заяві. Вчені розділять премію розміром 960 тис. дол. Церемонія вручення нагород відбудеться у грудні в Стокгольмі й Осло. Вперше Нобелівську премію вручили 1901 року, згідно із заповітом шведського вченого Альфреда Нобеля. *(Радіо „Свобода")*

Збройні сили Росії в Сирії

МОСКВА. — Рада Федерації Росії дозволила використовувати Збройні сили (ЗС) Росії в Сирії. Про це 30 вересня повідомив керівник адміністрації Президента Росії Сергій Іванов. За дозволом використовувати армію за кордоном звернувся Президент Володимир Путін. „Військовою метою операції є винятково повітряна підтримка сирійських військових сил в їхній боротьбі проти „Ісламської держави" (ISIS), – сказав С. Іванов. – Ця операція обмежена в часі, і види зброї не розголошуються". За його словами, відповідне рішення в Раді Федерації підтримали одноголосно 162 сенатори. У березні 2014 року Рада Федерації одноголосно дала згоду на звернення президента щодо використання ЗС Росії в Україні. В цей час Росія анексувала Крим. В. Путін і Барак Обама обговорювали ситуацію в Сирії під час зустрічі на Генеральній Асамблеї ООН. Після цієї зустрічі російський президент виключив можливість наземної операції ЗС Росії у Сирії. Обидва президенти, виступаючи з трибуни Генеральної Асамблеї ООН, висловили діяметрально протилежні думки щодо вирішення сирійського питання. Б. Обама заявив, що вреґулювання сирійського конфлікту неможливе, поки при владі перебуває Президент Башар Асад. В. Путін закликав підтримати Б. Асада, оскільки, на його думку, він єдиний леґітимний голова держави. Російський президент назвав помилкою відмову США від співпраці з сирійською владою, яка, на думку російського президента, „реально бореться з тероризмом". Однак за словами Б. Обами, Б. Асад, який веде війну проти власного народу, неспроможний сприяти примиренню в Сирії, і для нього немає шляху назад після всіх скоєних злочинів. Б. Обама закликав до організованого переходу влади в Сирії до іншого політика. *(Бі-Бі-Сі)*

Старі партії мусять відійти

В експертних середовищах України визріває переконання, що жовтневі вибори до місцевих органів влади громадянське суспільство, з огляду на свою пореволюційну політичну зрілість, сприйме як добрий шанс не лише домогтися справді народного самоврядування, але й радикальним чином змінити всю політичну картину країни. Відкриті списки, головна ознака і перевага цих виборів, мають послужити надійним фільтром, котрий залишить у вчорашньому дні старі партії і дасть широку дорогу якісно новим політичним силам.

Чому дотеперішній політично-партійний ляндшафт України заслужив на таку неприхильну характеристику – застарілий, віджилий? Тому що йдеться про той хибний принцип створення партій, який не міг мати довготривалої перспективи, особливо коли суспільство, як от тепер, виходить на поріг глибокої системної трансформації.

Партія застарілого, віджилого типу – це більше чи менше угруповання, але створене для одного провідника чи вождя. Підпорядкованість там має не взаємний характер, а суворо односторонній: партійні низи виконують волю верхів. Цю єрархічність не захитували жодні вибори, тим більше – за закритими списками: в цьому разі кандидат ставав депутатом взамін за льояльність до партійного вождя або за значний грошовий вклад у партійну касу.

У чому ж саме полягає шанс для місцевих виборів? У тому, що головну ролю відіграватиме вже не партія з вождем у Києві, а конкретний кандидат, що йде від партії. І якщо він – чужий для місцевого оточення, для місцевих еліт, не знає докладно місцевих проблем і завдань, то йому не допоможе ні гучна назва його партії, ні ім'я її вождя.

І річ тут, звичайно ж, буде не лише у близькому знайомстві кандидата з місцевими проблемами, а передусім у його здатності запропонувати шляхи і способи практичного розв'язання тих місцевих проблем.

Іншими словами, до місцевих органів влади прийдуть не політикани, а господарники. А їх з незрівняно більшим успіхом можуть запропонувати, знов-таки, не старі вождистські столичні партії, а нові політичні сили, котрі прийдуть, і вже приходять, до життя від народних низів. Наприклад, цікавою і багатообіцяючою є передвиборна рекляма нової партії „Наш край". Хоч певна річ, від реклями до програми – дорога довга.

Все ж експерти прогнозують: якщо новим місцевим партійним проєктам вдасться у жовтневих виборах вирватися вперед і виграти змагання – хоч воно буде дуже тяжке – під умовною назвою „місцевий провідник – проти київського бренду", то в українській політиці можуть розпочатися справжні тектонічні зсуви, у висліді яких з'явиться цілком нова політична мапа України.

При цьому, звичайно, українським виборцям треба у цих виборах виявити особливу пильність і надпильність, тому що до влади на місцях, зокрема у східніх і південних реґіонах країни, будуть прориватися політичні сили, метою яких не є добро незалежної української держави. Передусім – „Опозиційний бльок", який ці вибори розглядає як можливість реваншу.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором,
не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода" або її видавця.

ІСТОРІЯ

Українська молодь пробивала вікно в Европу

Лев Хмельковський

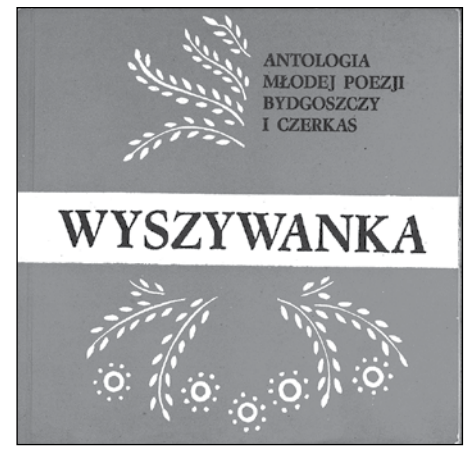

У 1977 році до Черкас привезли з Польщі маленьку книжку „Вишиванка" – антологію молодої поезії Бидґоща і Черкас, яку я віддав до книгарні на комісійний продаж. Ціна була символічною – один рубль. Книжку швидко розкупили. Обидва обласні комітети – Комуністичної партії і Комсомолу – розгублено мовчали. Можливо, радилися в Києві – як бути? Часи для української поезії були важкими.

У 2011 році „Новий погляд" – львівське суспільно-політичне інтернет-видання – писав: „У жовтні 1972 року на посаду секретаря ЦК КПУ з питань ідеології призначили Валентина Маланчука. Москва вимагала „посилювати боротьбу з українським буржуазним націоналізмом і всіляко прискорювати асиміляцію української нації". Очевидець багатьох цих подій – поет Володимир Бровченко характеризує цей час і особу: „Це був монстр, страшна людина… В. Маланчук відразу ж згорнув вихід близько 1,000 книг, які „не відповідали вимогам часу".

Навесні 1973 року Валентин Маланчук „сиґналізував" до Центрального комітету Комуністичної партії України про зростання активности „українського буржуазного націоналізму" і вимагав „рішучого посилення боротьби проти ідеології націонал-комунізму, ґрунтовного і всебічного викриття ворожої марксизму-ленінізму ідейно-теоретичної сутности і політичного спрямування націонал-комунізму всіх різновідностей, особливо українського".

Була впроваджена чітка система видання художньої літератури. За Черкащиною було закріплене дніпропетровське видавництво „Промінь", до якого щороку обласний комітет партії висилав список книжок, схвалених до видання. Звісно, автори були перевірені на повну льояльність, тексти читані-перечитані і не раз виправлені за вказівками місцевих ідеологів. І раптом в місті з'являється збірка, якої ніхто з ідеологів не читав і дозволу на друкування не давав. Та ще й надрукована за кордоном. Та ще з ініціятиви особи, яку три роки тому, під час „чистки В. Маланчука", звільнили з редакції за ідеологічну несумісність з програмою партії. І з самої партії з ганьбою виключили.

Йшлося про мене. Обізнані провіщали, що цього разу мені так просто не минеться. Але появу майже підпільної книжки вирішили „не помітити". На це було дві причини. Першою було те, що вірші написали молоді поети, частина яких вже мала свої перші збірки і належала до дозволеного літературного об'єднання ім. Василя Симоненка. Ще не затихли відголоси засудження на тривалі терміни письменника Василя Захарченка, журналіста Михайла Ліхцова, інших неприємних владі людей. Надання розголосу книжці поетичної молоді викликало б небажане реаґування за кордоном. Адже книжку видано у Польщі. І саме в Бидґощі, який був призначений у побратими для Черкас.

Ідея видання такої збірки стала обопільною, коли я познайомився з молодим польським поетом Стефаном Пастушевським. Поезія у Польщі зазнавала меншої цензури, ніж в СРСР, але усе ж була цензурована. Щоб зберегти молоді таланти, С. Пастушевський з

(Закінчення на стор. 7)

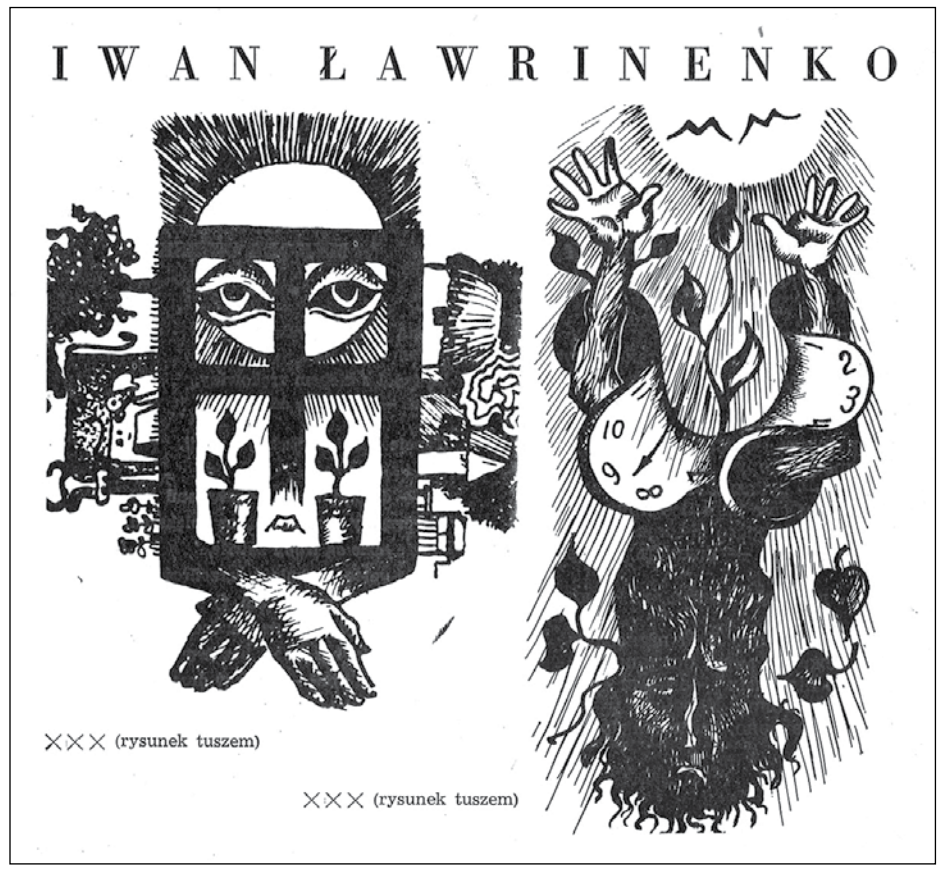

Ґравюри Івана Лавріненка.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Встановлено персональні ґранти

З великою приємністю повідомляємо, що Вчена рада Національного університету „Острозька академія“ встановила нові персональні ґранти імени патріотів України для студентів академії, які є сиротами або напівсиротами, походять з малозабезпечених родин, активні у громадському житті університету, займаються науковими дослідженнями тематики, яка пов'язана з життям закордонних українців та досягли високої успішності у навчанні. Так, з метою увічнення світлої пам'яті щирих друзів і меценатів академії, почесних академіків Острозького академічного братства встановлено ґранти Ераста Гуцуляка (Торонто), який зробив значний фінансовий внесок у будівництво нового приміщення навчального корпусу академії, Наталки Даниленко (Нью-Джерзі), яка активно підтримувала відродження академії, фінансувала проведення багатьох наукових конкурсів та видань, а також д-р Марії Фішер-Слиж (Торонто), яка пожертвувала значну суму на розвиток академії та її матеріяльної бази.

Нагадаємо, що з безпосередньою участю української діяспори з США та Канади в академії засновано й упродовж багатьох років щорічно вручається понад 10 різноманітних ґрантів, які забезпечують фінансову підтримку знедолених студентів, які успішно навчаються і мають активну громадську позицію. Серед них стипендії для студентів підготовчого відділення від Українського Народного Союзу, Товариства Української Мови та подружжя Віри і Богдана Боднаруків, Любомира та Анни Винарів, ім. Ірени і Олександра Михалюків (колишня стипендія Фонду Рівненської гімназії), ім. Володимира Кузя „За здоровий спосіб життя“, Фонду ім. Дарії Муцак-Ковальської та Михайла Ковальського, ім. Тараса Закидальського та інші.

Саме завдяки підтримці закордонних українців активна студентська молодь, позбавлена необхідної батьківської опіки, має можливість відвідувати наукові бібліотеки, досліджувати різноманітні наукові теми, а деколи навіть фінансово допомагати молодшим братам чи сестрам.

Висловлюємо вдячність усього колективу й студентів усім представникам закордонного українства, які долучилися до відродження першого вищого освітнього закладу східніх слов'ян – Національного університету „Острозька академія“ за безкорисливу допомогу і підтримку! Бажаємо усім Божого благословення, добра і злагоди!

З пошаною,
проф. **Ігор Пасічник**
ректор Національного університету
„Острозька академія“,
Острог, Рівненська область

Небезпечні поради...

(Закінчення зі стор. 3)

видовище. То які ж підстави ці люди мають для того, щоб з'являтися в Україні такими собі „мудрими гуру“ для українців?

Чи добрими є „добрі поради“?

Деякі рекомендації українцям з боку російських демократів є за своїми неминучими наслідками цілком отруйними, що не заважає друзям України їх настирливо пропонувати.

Ось, приміром, колишній заступник міністра закордонних справ Росії Георгій Кунадзе. Ясна річ, також демократ. А що ж він радить українцям? Радить таке: „Нехай не ображаються на мене українські патріоти, але наважуся заявити, що Україна чимало б виграла, леґалізувавши російську мову як другу державну… Ось слухав я днями пісні ірландських борців за незалежність, палких прихильників ІРА. Патріоти Ірландії, вони співали англійською. І це нікому не заважало. Прикладів державної двомовности прийнятої в процвітаючих демократичних країнах, чимало. Чому не сприйняти цю практику в Україні?... Україна від цього б лише виграла, а російські пропаґандисти, як то кажуть, з'їли б власні капелюхи“.

Отже, лише заради того, щоб пан Кунадзе мав сильний (як йому здається) арґумент у дискусії з російськими реакціонерами, Україна має принести себе у жертву, здійснивши національне самогубство. Дивні у цього російського демократа уявлення про успіх: чи дуже виграла Білорусь (зокрема й стосовно демократії!), запровадивши державну російсько-білоруську двомовність, а фактично тотальне панування російської мови, перетворивши білоруську мову на щось суто реліктове?

Та й даремно росдем Г. Кунадзе розраховує заспокоїти російських шовіністично-фашистських „пропаґандонів“ російською мовою в Україні. У „Правому секторі“ Дмитра Яроша дуже багато російськомовних людей. І що?! Практика показує: будь-який офіційний статус російської мови в Україні означає смертний вирок українській мові, культурі й традиції. „Ірландський приклад“ Г. Кунадзе некоректний. Цю мову британські колонізатори знищили в кінці XVIII ст. Тоді її ще поширювали підпільні вчителі ірландської мови, і коли їх ловили колонізатори, то вішали. Соромно панові Кунадзе велику національну трагедію ірландського народу реклямувати як благо. А хамське втручання у найінтимніші сфери національного життя українського народу, на жаль, залишається традицією російської демократії.

Коли бачиш, якими страшними можуть стати наслідки реалізації російських порад в Україні, мимоволі згадуєш відоме прислів'я: „Боже, позбав мене від друзів, а від ворогів я сам себе позбавлю“.

(Радіо „Свобода“, 27 вересня)

Ігор Лосєв – кандидат філософських наук, доцент катедри культурології Національного університету „Києво-Могилянська академія“.

Українська молодь...

(Закінчення зі стор. 6)

однодумцями заснував Кореспонденційній осередок Клюбу молодих письменників, який у 1974 році почав шукати контактів з поетичною молоддю Шевченкового краю. Поволі народжувалася антологія.

Вступні статті до неї написали С. Пастушевський і черкаський поет Петро Линовицький. Статті були обережними. С. Пастушевський підкреслив відчутний вплив на поезію спадщини Тараса Шевченка і застеріг, що добір віршів обумовлений „можливостями сприйняття і життєвих зацікавлень українських поетів“. Не важко було у цьому вловити натяк на цензурні обмеження. П. Линовицький наголосив на робітничо-селянському походженні поетів, які вільний від праці час присвячують творчості.

З польського боку до антології увійшли твори членів бидґощського молодіжного об'єднання – С. Пастушевського, Войцеха Банаха, Адама Левандовського та інших. Разом у антології – 17 авторів. З них вісім – українці. В числі останніх Наталя Віргуш, П. Линовицький, Григорій Білоус і Валерій Шпак мали вже відчутний поетичний доробок, а Тетяна Литвин, Наталя Панченко, Віктор Пономаренко, Ляля Рубан лише починали свій поетичний шлях. Головною для черкасців була нагода відійти від обтяжливих засад соціялістичного реалізму і поринути у віршах в океан поетичної свободи, яку С. Пастушевський визначив як подих символізму, футуризму та акмеїзму.

Книжку видало в листопаді 1977 року Куявсько-Поморське культурне товариство. Графічне оформлення підготував Збіґнєв Папке з використанням черкаських вишивок Юхима Попадюка. Йоанна Стшелецька подала візерунки вишивок польських реґіонів – Куяв, Палук та Кашубів. Друкарські черенки роздобули в радянському війську, причому літеру „Ї“ довелося випилювати вручну з літери „Т“.

Кожен вірш видруковано двома мовами паралельними місцями. І з цим теж була заковика: більшість авторів володіла лише рідною мовою, тож мені довелося зробити обопільний технічний переклад і дати поетам для поетичного шліфування. А кілька віршів залишилося у моєму перекладі, бо не було охочих ставити своє прізвище під таким, скажімо, політично небезпечним віршем В. Банаха:

Горлянка сходів у під'їзді
закріплених поручнями дрижить
перед кожним автом
потіють руки захоплених зненацька
на вахті гавкають собаки
наїжились біля порогів килими
коли дихання довге відкладає
багатородинний обід
на кілька поверхів
і сушить поручні
о двадцять першій
дихання зникає а ключ
мандрує як завжди
на поверх вище

Минув рік і з Польщі привезли нову збірку „Зближення“, до якої увійшли твори лише українських поетів П. Линовицького, Н. Віргуш, Л. Рубан, Г. Білоуса і Миколи Озірського, а також малюнки молодих художників Володимира Пономаренка, Івана Лавріненка, Валентина і Світлани Почепцових, Миколи Саєнка. Збірку видала Технічно-рільнича академія у Бидґощі. Значне місце у ній посіла поема Н. Віргуш „Зустріч“ у перекладі С. Пастушевського. Це поетичне звертання до Гойї з закривавленого світу з постійним рефреном: „Намалюй мене, Гойя! “. Останній рядок поеми: „Намалюй мене, Гойя! Всю неправду і правду мою намалюй“. Новий Гойя“. Оцей „новий Гойя“ став ніби символом очікуваного пробудження. У графіці В. Почепцова жіночі постаті виринають з поверженого жіночого тіла як чорне багаття на тлі страдницького хреста. Потяг до „нового Гойї“ символізують графічні малюнки Івана Лавріненка (паросток тягнеться до сонця, сонце зазирає в сільську хату крізь чорне вікно) і Володимира Пономаренка (юнак пускає у чорне небо білих лебедів). В СРСР такі малюнки не були дозволені.

Прикметно, що у вступному слові „На початку дороги“ С. Пастушевський не торкнувся творів збірки, а усю статтю присвятив історії утисків української мови з боку російського сусіда, назвав корифеїв української поезії, а також діячів польської культури, які сприяли її розвиткові і утвердженню.

Багато років минуло відтоді. Завершили свій земний шлях Г. Білоус, П. Линовицький, В. Шпак, здобули визнання у поетичному світі інші автори. Можливо, їхня мала антологія загубилася на творчих нивах, але вона усе ж стала тим зернятком, з якого проросла поезія сучасної України.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	**45** дол.	**90** дол.	**50** дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	**50** дол.	**95** дол.	**55** дол.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Школа українознавства розпочала новий рік

Учасники свята в Школі українознавства Об'єднання Українців Америки. (Фото: Андрій Коваль)

Валентина Глушак

НЮ-ЙОРК. – Школа українознавства Об'єднання Українців Америки (ОУА) „Самопоміч" у Ню-Йорку 26 вересня відкрила свої двері для нового 2015-2016 навчального року. Майже 200 учнів сіли за парти. Школа об'єднує сім'ї з Ню-Йорку, Ню-Джерзі та Конектикат.

Приємно було бачити знайомі обличчя, а ще краще – вітати нових учнів, які прийшли до школи вперше. Діти саме в українській школі стають частинкою української громади, розмовляють українською мовою, вивчають історію, культуру та літературу та віздначають українські свята.

Синьо-жовті повітряні кульки прикрашали вхід до школи, учні, батьки, вчителі та гості були у вишиванках. У повітрі пахло соняшниками та лініями. Навколо панував святковий настрій.

Уже стало звичаєм розпочинати навчальний рік з молитви і отримання благословення у церкві св. Юра. Директор школи Іван Макар відкрив урочистість привітанням і наголосив на важливості школи українознавства, особливо з сучасну пору. „У Ню-Йорку ми повинні гідно відстоювати інтереси України та розбудовувати її. Ми мусимо знати своє минуле, щоб творити достойне майбутнє", – сказав І. Макар.

До привітань приєдналася Наталя Дума, голова товариства ОУА „Самопоміч", яке є спонзором школи. На завершення свята пролунав перший дзвінок і вся школа, батьки та гості, заспівали український гимн.

Минуло вже понад 65 років від заснування цієї школи в Ню-Йорку, а вона досі залишається невід'ємною частиною української діяспори в Америці, посідає важливе місце у житті українців, виховує українську молодь у дусі патріотизму.

Навчання у школі відбувається щосуботи. Адреса школи: 215 E. Sixth St., New York, NY 10003. Більше інформації про школу можна знайти на її інтернет-сторінці: www.ukrainianschoolnyc.org.

У Філядельфії святкували день народження України

Роман Лужецький

ГОРШАМ, Пенсильванія. – На оселі Українського Спортового Осередку (УСО) „Тризуб" 23 серпня гостинно зустріли учасників і гостей (понад 3,000 осіб) Українського фестивалю, привяченого 24-ій річниці відновлення Незалежности України. Ансамбль „Карпати" музичним супроводом вітав присутніх. Ведучий Евген Луців запросив на сцену українських американських ветеранів з Філядельфії, хор „Прометей" та гостей з міста Ясна Ґура в Польщі.

У виконанні хору прозвучала молитва „Боже Великий, Єдиний". Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять „Небесної Сотні" і воїнів, які віддали життя в боях за єдину Україну.

Державні гимни обох країн України й США стали першим акордом урочистостей.

Президент УСО „Тризуб" Данило Ниш привітав гостей й передав злученому Українському Американському Допомоговому Комітетові (ЗУАДК) грошову допомогу для родин загиблих на війні в Донецькій і Луганській областях.

До слова на сцену був запрошений сенатор стейту Пенсильванія Стюарт Ґрінліф, який сказав, що допомога й підтримка України з боку США надзвичайно важливі.

Мистецьку програму відкрив танцем „Привіт" ансамбль „Іскра" Андрія Цибика з Ню-Джерзі, який також виконав танці „Бережнянки", „Полтава" і „Гулянки". Іннеса Тимочко-Декайло зі Львова на скрипці розважала гостей новим репертуаром. Чоловічий хор „Прометей" під керівництвом Романа Кучарського виконав пісні „Козацький марш" (сольо Ігор Кушнір), „Коло млина, коло броду", „Грай, бандуро, грай" і „Сурми кличуть в бій".

Ведучий Евген Луців, чоловічий хор „Прометей" та Українські Американські Ветерани на відкритті свята. (Фото: Мирослав Лужецький).

128-ий відділ Союзу Українок Америки ім. Галини Дидик показав уривок вистави „Купальські перверзії". Ансамбль „Волошки" під керівництвом Тараса Левицького виконав в'язанку українських народних і клясичних танців.

На закінчення фестивалю виступив ансамбль „Вокс Етніка" з Ню-Йорку, який до пізнього вечора співав українські народні пісні в новій інтерпретації, сучасних аранжуваннях і заохочував присутніх до танцю.

Під час фестивалю на футбольних полях проходив турнір Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК) за першість східньої Америки. Перша команда „Тризуба" під проводом Петра Харечка і тренера Петра Борецького виграла усі змагання і посіла перше місце. Друге місце здобула команда „Тризуба" „Ukrainian Nationals", третє – „Крилаті" з Йонкерсу, Ню-Йорк, четверте – Український Спортовий Клюб Ню-Йорк. Чаші переможцям вручив голова УСЦАК Мирон Биц та члени управи „Тризуба" Ярослав Козак та П. Харечко.

Свято спонзорувала Українська Американська Кредитова Спілка „Самопоміч" у Філядельфії.

Відзначили 105-ліття церкви свв. Петра і Павла

Василь Романчук

КЛІВЛЕНД. – 20 вересня найстаріший український храм Клівленду, церква свв. апостолів Петра і Павла, що гордо підніс свої вежі над старою частиною міста, зібрав вірних церкви, гостей та духовенство на урочисте святкування 105-річчя. На торжество з цієї нагоди прибув Єпископ Пармської єпархії Богдан Данило. При вході до храму Владику вітав парох церкви о. Андрій Гановський. Під склепінням храму величаво зазвучала духовна пісня „Витай між нами, Христе – витай!"

Славна історія цієї парафії бере свій початок в XIX ст., коли перші українські еміґранти оселилися в Огайо і заснували першу парафію Української Католицької Церкви, яка тулилася в пристосованому приміщенні одного з ґаражів транспортної кампанії. Згодом громада звернулася до тодішнього Єпископа Сотера Ортинського, аби він благословив будівництво мурованої церкви.

Будівельні роботи розпочалися в 1909 році. Першим парохом тоді був о. Володимир Довгович. А вже у вересні 1910 року храм освятили. Згодом при парафії о. Филимон Тарнавський заснував монастир для сестер Чину св. Василія і сиротинець, а о. Дмитро Добротвор – Рутенську щадницю і кредитівку, а відтак – школу. Добру згадку залишив по собі парох о. Дмитро Ґресько, який придбав посілість в Пармі, де було відкрито український меморіяльний цвинтар.

За роки існування парафії тут служило 14 парохів, 17 адміністраторів і 21 сотрудник. Від матірної церкви утворились нові: св. Володимира, св. Йосафата, Покрова Пресвятої Богородиці, св. Андрія та св. Марії. Сім років тому парафію очолив о. крилошанин А. Гановський, який тривалий час служив у катедрі св. Йосафата.

На торжестві Архиєрейську Літургію відслужив Єпископ Богдан з участю пароха А. Гановського та колишнього пароха цієї церкви о. митрата Михайла Ревтюка і дияконів. Проповідь виголосив Владика. Лунав духовний спів у виконанні церковного хору і всіх присутніх.

Подяку Владиці Богданові, о. митратові М. Ревтюкові та дияконам виголосив о. А. Гановський, який зупинився на головних сторінках історії храму. Серед них – візитація до парафії Митрополита Галицького Андрея Шептицького, Патріярха Йосифа Сліпого та Патріярха Мирослава-Івана Любачівського, який, до речі, служив у цьому храмі 17 років.

Надзвичайно доречним був заклик Владики Богдана не забувати про матірну церкву, яку заснували наші діди і прадіди, а всіляко підтримувати її і навідуватися сюди, як до рідної домівки.

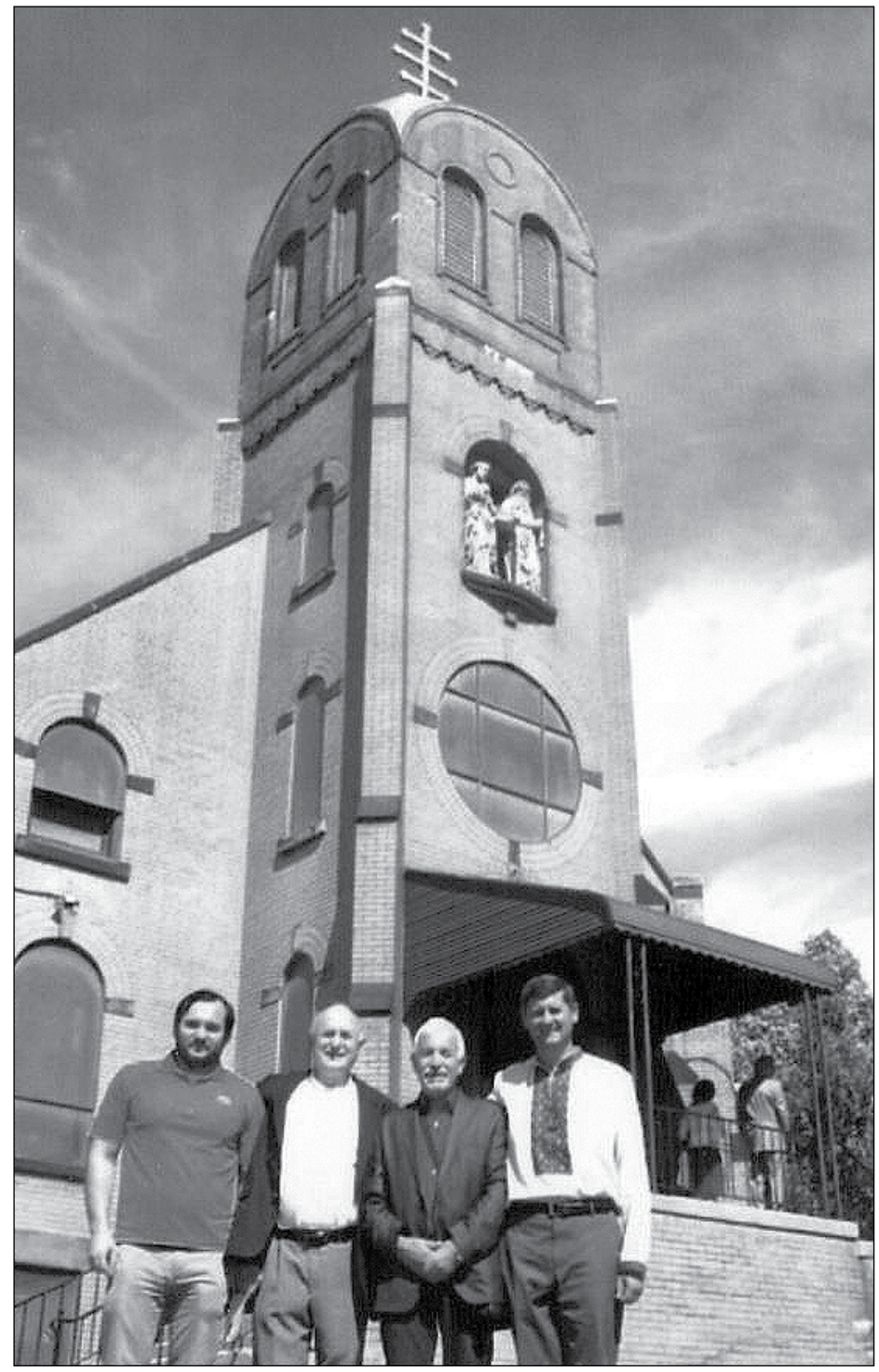

Найстаріший український храм у Клівленді. (Фото: Василь Романчук)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на

презентацію
українського перекладу книжки

Професора Єйльського університету

Ярослава Пелікана

(1923-2006)

„Ісповідник Віри між Сходом і Заходом. Портрет українського кардинала Йосифа Сліпого"

(Львів: Видавництво АРТОС, 2015)

За участи

Акад. Леоніда Рудницького, д-р Ірини Іванкович,
о. ліц. Марка Ярослава Семегена

Програма

1. Вступне слово. Академік Леонід Рудницький
2. Відео „Ярослав Пелікан - людина Відродження XX-го століття"
3. Презентація книги „Ісповідник між Сходом і Заходом. Портрет українського кардинала Йосифа Сліпого"

в суботу, 17 жовтня 2015 року
о 5-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

НАШ АРХІВ: www.svoboda-news.com

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Запрошує шановне громадянство

на доповідь

ОКСАНИ ЮРКОВОЇ

кандидата історичних наук,
провідного наукового співробітника Інституту історії України НАНУ
стипендіата фонду Шклярів УНІГУ

на тему:

"Архівні зиґзаґи, або чому та як архів Наталії Полонської-Василенко опинився в УВАН"

Доповідь відбудеться в

неділю 18-го жовтня 2015 р. о 3-ій год. пополудні

в приміщенні УВАН

206 West 100th Street. New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866
www.uvan.org

Страхування життя на 20-річний термін*

Страхування життя на термін забезпечує Ваші потреби в страхуванні життя, захищаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений період часу.

- Мінімальна вартість поліси — $20,000
- Доступне для осіб від 16 до 80 років
- Вкладки незмінні протягом 20 років

ВІК	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	$14.00	$12.16
40	$18.38	$12.60
45	$27.30	$15.84
50	$43.75	$27.13
55	$68.34	$48.65

Щомісячні вкладки для поліси в $100,000

Миттєвий обрахунок щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страхування життя? – Доступні ціни!

10 причин купити страховку життя на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, Інк.

Проєкт Різдвяні Картки

Минулорічний проєкт Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цьогоріч знову приготовляється до цього проєкту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проєкті та висилати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проєкті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдва. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проєкт, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані понижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.

2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.

3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.

4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.

• ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: Ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаться власністю УНСоюзу.

7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонорару, (2) та мистець відмовлається від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 24-го жовтня 2015 р.

9. Твори приймаємо **до 17 жовтня, 2015 р.**; спізнені експонати не будуть прийняті.

Присимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - **Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak** or **oksana.trytjak@verizon.net**, Tel. 973 292-9800 X 3071.

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: _____
PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ **E-MAIL:** _____

DATE OF BIRTH _____ **NAME OF SCHOOL** _____

НОВІ ВИДАННЯ

Брошура про археологічні вивчення Батурина

Зенон Когут, Володимир Мезенцев, Юрій Ситий, Вячеслав Скороход. „Палаци Івана Мазепи і Кирила Розумовського. Археологічні дослідження у Батурині 2013-2014 років". Торонто, КІУС, 2015, 32 стор., 79 кольорових ілюстрацій.

ЕДМОНТОН, Альберта. – Канадський Інститут Українських Студій (КІУС) пропонує читачам четвертў ілюстрованў науково-популярнў брошуру „Палаци Івана Мазепи і Кирила Розумовського. Археологічні дослідження у Батурині 2013-2014 років", підготовлений канадськими і українськими археологами та істориками – дослідниками Батурина, колишньої столиці козацької держави.

У брошурі Володимир Мезенцев розповідає про історію Батурина в добу його найвищого розвою за гетьманування Івана Мазепи, розорення міста російською армією у 1708 році та відбудову гетьманом Кирилом Розумовським. Загибель Мазепиної твердині описано за маловідомими французькими історичними творами та козацьким літописом XVIII ст.

Автори презентують результати розкопок гетьманських маєтків та споруд колишньої фортеці Батурина у 2013-2014 роках. Вони дослідили залишки зруйнованих палаців та опублікували комп'ютерні реконструкції їхньої архітектури й декору.

У 2014 році українсько-канадська археологічна експедиція продовжила розкопки залишків головної резиденції гетьмана І. Мазепи у Батурині. Знайдено численні фраґменти ошатних різнокольорових полив'яних і теракотових плиток підлог, пічних кахлів, розеток та геральдичних плит, що оздоблювали фасади. Археологи завершили розкопки решток великої службової споруди двору І. Мазепи, де, ймовірно, збирались гетьманські ґвардійці (сердюки) чи козацькі офіцери (старшина) з його почту.

У 2014 році в цій будівлі знайшли срібні та мідяні польські й російські монети, бронзові ґудзики, пряжку та чотири фігурні накладки з рельєфними візерунками і ґравіруванням від дорогих шкіряних старшинських поясів, свинцеві мушкетні кулі, керамічні козацькі люльки місцевого виробництва, фраґменти імпортних німецького глязурованого столового посуду та голяндських порцелянових люльок XVII-XVIII ст.

Серед залишків службової споруди та у колишній батуринській фортеці знайшли чимало уламків вишуканих тарілок, виготовлених з молочно-білого скла і розписаних рослинними мотивами. Правдоподібно, їх привезли до Батурина з Отоманської Порти.

Знахідки імпортованих товарів вказують на торгові зв'язки козацької столиці з Північною, Центральною й Східньою Европою та Ісламським Сходом.

На передмісті Батурина Острозі знайшли керамічну пічну кахлю з рельєфним гербом генерального писаря Пилипа Орлика, котрий став гетьманом на еміґрації і автором першої української конституції 1710 року. Археологи сподіваються виявити рештки садиби П. Орлика на місці цієї знахідки.

У 2014 році археологи ексгумували 10 поховань міщан XVII-XVIII ст. Три з них вони відносять до жертв московського нападу на Батурин.

Торішні розкопки цього міста здобули важливі дані для вивчення й реконструкції архітектури та декору гетьманських палат, а також спорядження козацьких старшин. Нові археологічні знахідки свідчать про розвинуті хліборобство, ремесла, ужиткове мистецтво та міжнародні комерційні й культурні контакти міста до його зруйнування.

Батуринський проєкт спонзорують КІУС, Понтифікальний інститут середньовічних студій та Дослідний інститут „Україніка" в Торонто. Академічним керівником проюєкту є провідний історик Гетьманщини проф. Зенон Когут (КІУС). Д-р Володимир Мезенцев та проф. Мартін Дімнік беруть участь в історико-археологічних дослідженнях. У розкопках міста 2014 року брало участь біля 50 студентів і науковців з університетів Чернігова, Києва й Глухова.

Буклет можна придбати у Видавництві КІУС за 8.95 дол. (м'яка палітурка). Адреса: CIUS, 4-30 Pembina Hall University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2H8, Canada. Тел.: 780-492-2972. Факс: 780-492-4967. Електронна пошта: cius@ualberta.ca.

Наступного літа канадсько-українська археологічна експедиція продовжить пляномірні польові досліди у Батурині. Однак обтяжена воєнними витратами українська держа-

(Закінчення на стор. 15)

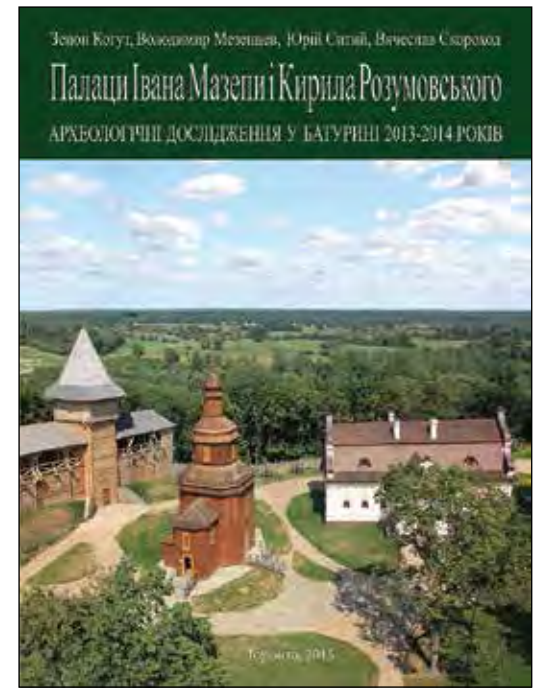

Нове видання „Палаци Івана Мазепи і Кирила Розумовського.

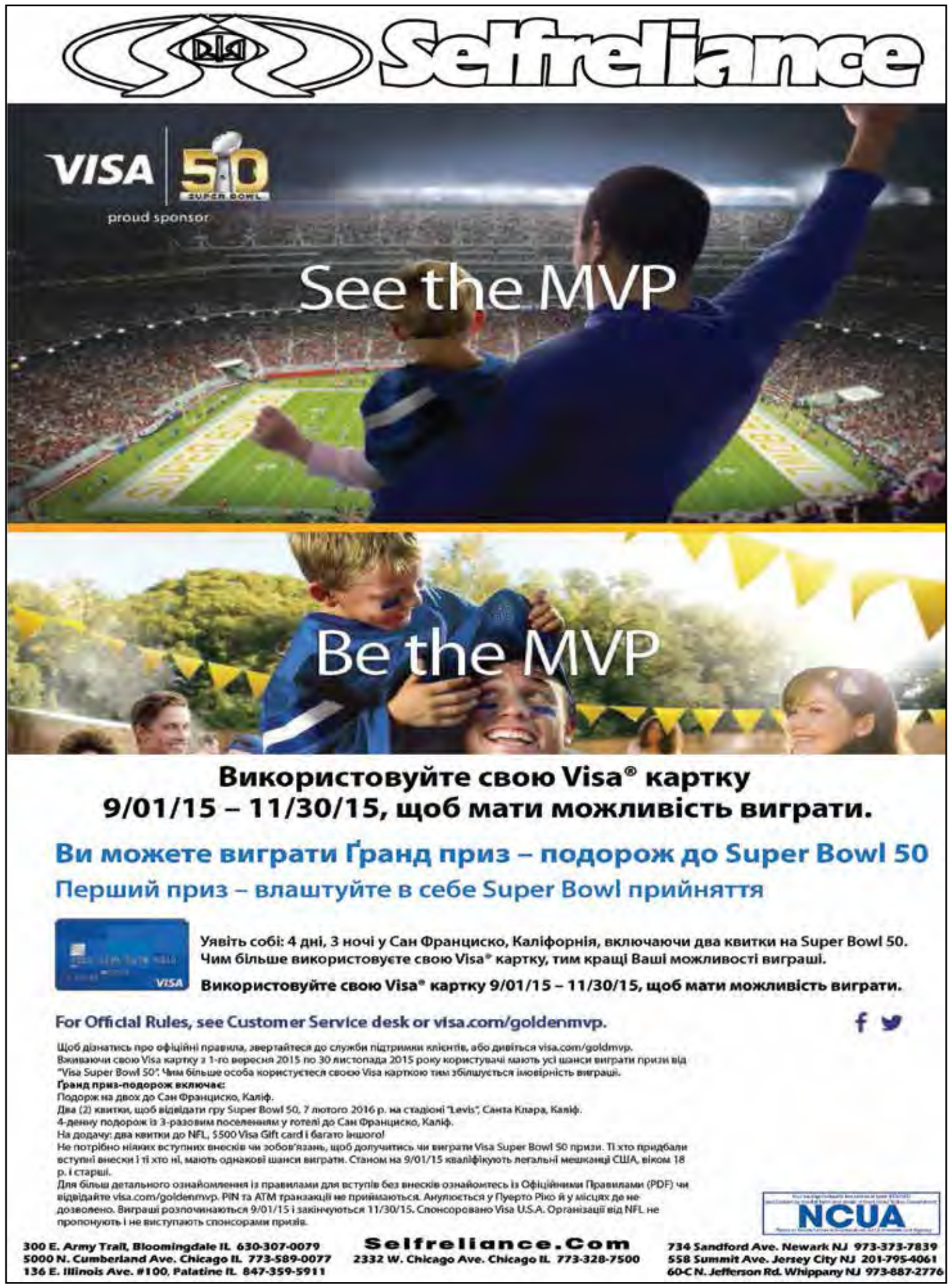

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Мистець здобув визнання після смерти

Олександер Костирко

ПОЛТАВА. – Виставка художника Олександра Глушаченка „Я був не гірший і не кращий, я був інакший" була організована 19 серпня до роковин його смерти в Духовно-культурному центрі ім. преподобного Паїсія Величковського. Організував виставку директор центру Сергій Козлов, який був знайомий з мистцем багато років. Сам автор картин відійшов у вічність 21 серпня 2014 року. Понад 60 творів були показані на виставці – краєвиди України та Північної Осетії, портрети.

30 березня О. Глушаченкові виповнилося б 85 років. Дід його до останнього дня не хотів записуватися в колгосп і помер від голоду на початку 1930-их років. Батько у 1941 році загинув на війні і 11-літній Олександер став годувальником у родині. Працював молотобійцем у кузні, рільником. Утікаючи від злиднів, шукав праці в Полтаві. Саме там потрапив до Харківського училища вжиткового мистецтва, де треба було опанувати фах оформлювача міських вулиць, будинків культури, „червоних куточків" та „ленінських кімнат".

Піднятися над буденщиною допомагали викладачі „старої" школи і зокрема колишня дружина відомого письменника Аркадія Любченка Ніна Дудник, яка читала курс історії мистецтв. У позаурочний час вона буквально відкрила допитливому сільському хлопцеві очі на твори імпресіоністів, яких вважали представниками „буржуазного мистецтва". І він став імпресіоністом.

Після закінчення училища О. Глушаченко 36 років працював у виробничо-художніх об'єднаннях. Він хотів малювати правду і у 1956 році створив картину „Колгоспниці. Весна 1944 року". На ній три жінки з вузлуватими, покрученими тяжкою працею руками й ногами сапають колгоспні буряки. Двох із них, зігнутих у характерних позах полільниць, художник умисно знеособив, підкреслюючи типовість образів. І тільки в центральної фігури вистачило снаги та сил підвестися на хвильку, постаючи перед світом без слів і вже, здається, без будь-яких емоцій.

Олександер Глушаченко. „Колгоспниці".

Художника запросили до секретаря обласного комітету Комуністичної партії, який сказав, що за такі картини художник мав би бути на Соловках. Він відніс картину додому й відтоді малював їх уже не для виставок – для себе. Серед таких творів – „Передова ланка" (1960), „Похорон" (1967).

Коли кінорежисер Сергій Параджанов приїхав на Полтавщину фільмувати картину „Перший хлопець" і побачив картини О. Глушаченка, то запросив його до Києва працювати у свої кіногрупі. Та О. Глушаченко відмовився, бо не уявляв свого життя поза Полтавою.

Мистець так і не „дослужився" до почесних звань, до членства у Спілці художників. Картини його розбрелися переважно по приватних колекціях, а полтавець Віктор Коваленко у своєму просторому будинку створив своєрідний музей його полотен. На запитання, чому він обрав картини саме цього художника, колекціонер відповів: „Так він же наш, український".

Літературне небо краю тримається на „Вежі"

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Поетеса Антоніна Царук на зібранні 21 вересня, присвяченому 20-річчю літературно-мистецького журналу „Вежа", сказала: „Літературне небо краю тримається на „Вежі". Схвальне слово про часопис виголосив його перший редактор, відомий літературознавець, нині професор Києво-Могилянської академії Володимир Панченко. Він очолював редакцію перші три роки, фактично заклавши концептуальну основу видання. Назва часопису походить від образу блакитних веж Юрія Яновського, який як відомо, народився у нашому краю і відтворив його особливості у своїх творах.

Саме на сторінках часопису вперше в Україні опубліковані „Чорні вірші" Євгена Маланюка, три недруковані п'єси Володимира Винниченка та заборонена в радянські часи п'єса Івана Карпенка-Карого „Гандзя", повість „Футурологічний конґрес" Станіслава Лема. Саме у „Вежі" відбулася перша в Україні публікація знакового оповідання Василя Бикова „На чорних порубках", за якою пізніше на українському радіо було створено відому радіовиставу. Тут вперше побачила світ третя книга роману „Коні воронії" Василя Козаченка, вірші Юрія Дарагана, ранні твори Івана Микитенка, оповідання Феодосія Рогового.

„Вежа" публікує твори письменників з усієї України, переклади з польської, американської, білоруської, російської, грецької, французької, латвійської літератур.

Уся редакційна робота упродовж існування часопису велася на громадських засадах, пізніше, коли редактором став тодішній голова відділення Спілки письменників Василь Бондар, плече журналові підставило видавництво „Мавік", потім на друк і папір невелику дотацію надавала обласна влада. На перших порах її вистачало на два числа журналу тиражем 1,000 примірників, з часом через інфляцію наклад скоротився до 400 примірників, яких катастрофічно бракує для шкіл, бібліотек, будинків культури.

Сьогодні видання через відсутність фондів вихід часопису може припинитися. Але журнал має багато друзів і, як зазначив художник і мистецтвознавець Андрій Надєждін, є потреба створення фонду друзів журналу. Адже цей часопис об'єднує не лише літераторів, а й художників, значну частину інтелігенції краю.

Літературно-мистецький журнал „Вежа".

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ

ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints**
є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо
для продажу 50 творів підписаних Я. Гніздовським.
Також хочемо купити ще більше його
відбиток, рисунків та малюнків.

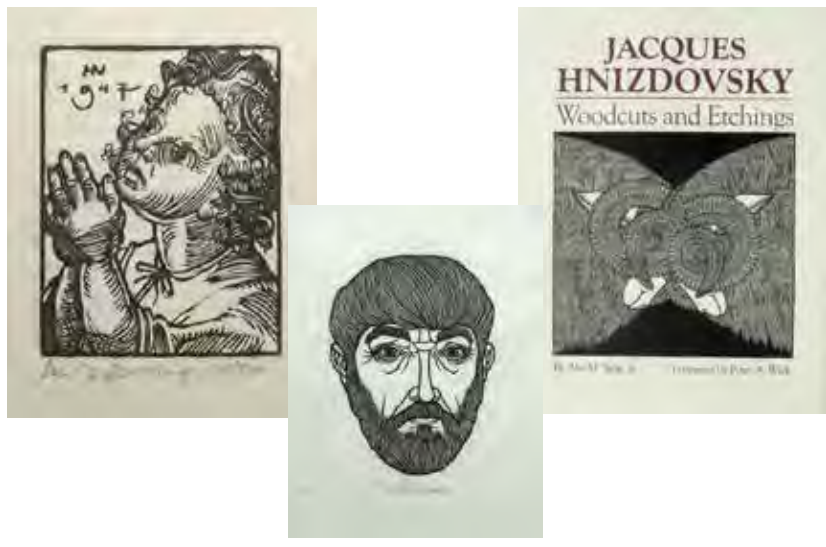

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіми питаннями на
wngreenbaum@verizon.net
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Ґалерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

Хор „Веснівка“ починає ювілейний сезон

Мирослава Дякун

ТОРОНТО. – Славетний канадський український жіночий хор „Веснівка“ 18 жовтня починає ювілейний сезон світовою прем'єрою Літургії ч. 4 („Веснівка“) на безплатному концерті в Українській католицькій церкві св. Миколая. Нову Літургію у візантійському стилі написав канадський композитор українського походження Роман Гурко на замовлення „Веснівки“, щоб відзначити початок ювілейного сезону.

У 2016 році щорічний український різдвяний концерт у січні і ювілейний ґала-концерт у квітні також входять до програми святкування 50-ліття хору.

Хор заснувала в 1965 році Галина-Квітка Кондрацька, яка є художнім керівником і диригентом хору, відомого своїм обширним репертуаром української класичної, фолкльорної, сучасної та релігійної музики. Досконалість та видатна майстерність виконання приваблює глядачів різних національностей, як в Канаді, так і в інших країнах світу, всіх тих, хто цінує хорові традиції, чудову музику та високу енергію виконання і також прагне чути нові твори у виконанні хору, які пропагують талант українських та канадських композиторів.

Хор зробить свій музичний архів доступним в інтернеті, а компакт-диск з найкращими піснями „Веснівки“ буде випущений в кінці цього року.

Хор, членами якого є співаки-аматори, багато подорожував і виступав у великих концертних залях Ватикану, Італії, Великобританії, України, Еспанії, Португалії, Франції, Польщі, Англії, Голяндії.

За 50 років історії „Веснівка“ одержала багато нагород на міжнародних хорових фестивалях, співпрацювала з іншими видатними хорами і ансамблями Канади.

Галина-Квітка Кондрацька – засновник, художній керівник і диригент „Веснівки“.

Присуджено літературно-наукові нагороди Фундації УВУ

КИЇВ. – 24 вересня в міському Будинку учителя відбулося урочисте надання премій Літературно-наукового конкурсу ім. Воляників-Швабінських Фундації Українського Вільного Університету (УВУ). Такий конкурс відбувається щорічно від 1999 року. Премії надаються за опубліковані праці з минулого року з наміром нагородити творчість та заохотити до дальшої творчої праці. Премії вручав голова Фундації УВУ Аскольд Лозинський.

Лавреати конкурсу і учасники події. (Фото: Михайло Роль)

Журі конкурсу в складі Михайла Казаренка, Ігоря Мірчука, Олі Кузишин-Воляник та Ігоря Николюка працювало від 1 липня до 31 серпня і розглянуло понад 30 повістей, новель, поезій, наукових есеїв, які були видані у 2014 році та надіслані до Фундації.

Першої премії не призначено. Три другі премії отримали Ігор Загребельний за наукову працю про життя і творчість Дмитра Донцова „Націоналізм versus Modern”, Наталія Осипчук за роман „Осінь. До запитання”, Володимир Комбель за поему „Роман Шухевич”.

Три треті премії отримали Олег Чорногуз за збірку публіцистики „Рабів на бал не запрошують”, Василь Дергач за роман „Як райдуга Всевишнього”, Раїса Харитонова за прозову мемуаристику „Я вийшла заміж за поета”.

Фундація висловлює признання всім учасникам конкурсу та закликає до дальшої творчости.

Фундація УВУ

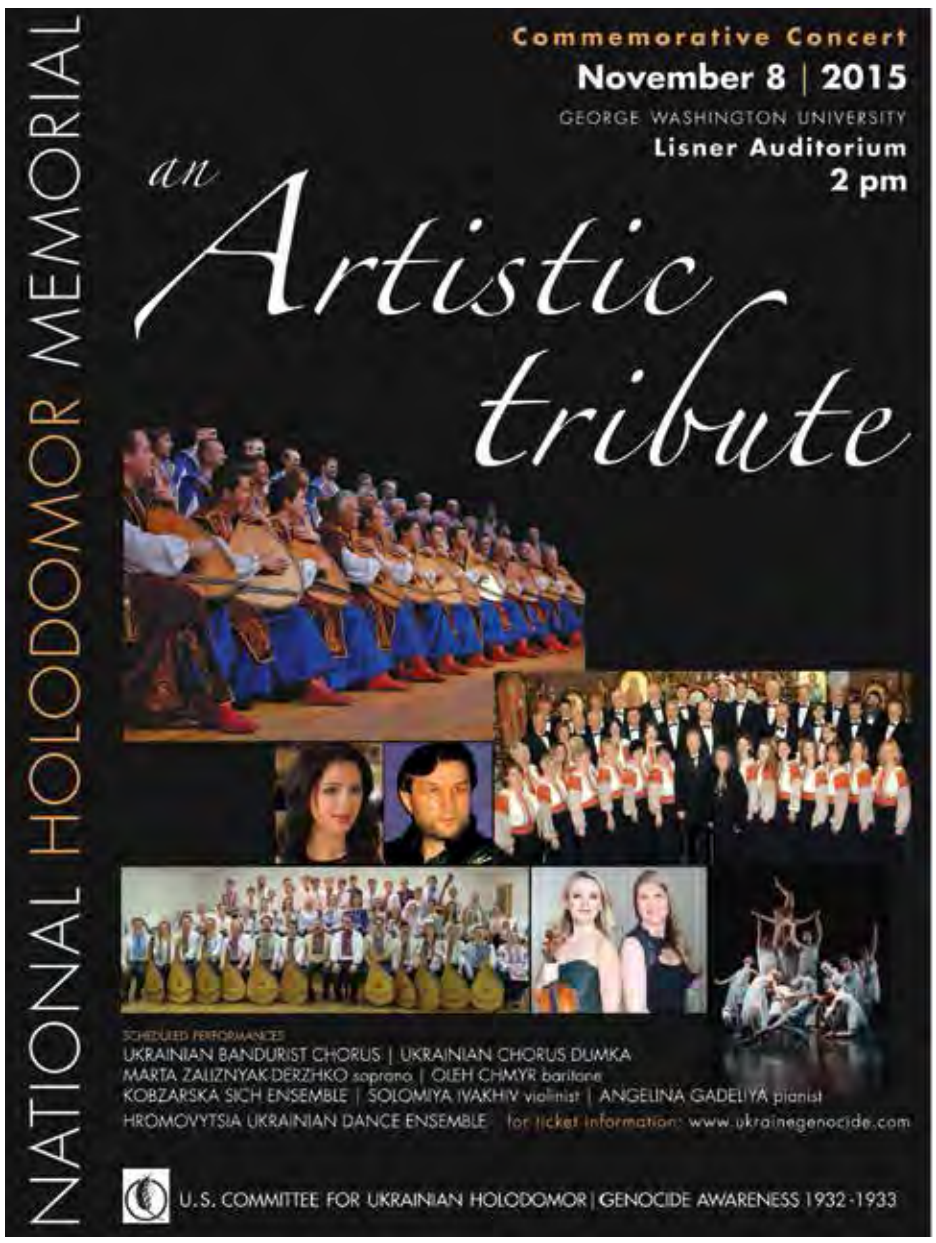

Літературний конкурс завершується

Василь Махно

НЮ-ЙОРК. – Журі літературного конкурсу „Нагорода Фонду Петра і Лесі Ковалевих 2015 року“ визначило номінантів у трьох категоріях. Окрім цього, буде визначено лавреатів двох спеціяльних нагород за значний внесок в українську літературу і за переклади та популяризацію української літератури у світі. Переможців оголосять 18 жовтня під час церемонії вручення нагород в Українському Музеї Ню-Йорку.

Згідно з умовами конкурсу під увагу бралися виключно видання 2013-2014 років. Не розглядалися твори дитячої літератури, а також твори, що не відповідали визначеним критеріям.

Фонд Ковалевих засновано у 1967 році при Союзі Українок Америки для підтримки творців української науки та літератури. СУА – організація, утворена 1925 року, котра протягом тривалого часу займається доброчинністю у багатьох галузях, зокрема й культури.

Подружжя Ковалевих походило з центральних українських земель. Петро Ковалів до 1919 року працював як аташе дипломатичної місії Української Народної Республіки в Голяндії та Бельгії, згодом Ковалеви мешкали у Швайцарії. Створення Фонду було виявом їхнього патріотизму та усвідомлення значення літератури та науки для національного розвою. У своєму заповіті фундатори нагороди відзначили: „Ми хотіли б заохотити до змалювання минулого чи сучасного України“.

У категорії „Поезія“ номіновані Катерина Бабкіна „Знеболювальне і снодійне“ (Харків, „Фоліо“, 2014), Василь Герасим'юк „Кров і легіт“ (Чернівці, „Букрек“, 2014), Катерина Калитко „Сезон штормів“ (Київ, „Електрокнига“, 2013), Маріанна Кіяновська „373“ (Львів, Видавництво Старого Лева, 2014), Ірина Шувалова „Аз“ (Київ, „Електрокнига“, 2014).

У категорії „Проза“ номіновані Софія Андрухович „Фелікс Австрія“. (Львів, Видавництво Старого Лева, 2014), Христина Венгринюк „Хутір Америка“ (Чернівці, „Книги-ХХІ“, 2013), Павло Вольвач „Хрещатик-Плаза“ (Київ, „Український пріоритет“, 2013), Тимофій Гаврилів „Вийди і візьми“ (Львів, „Кальварія“, 2013), Любко Дереш „Миротворець“ („Кальварія“, 2013).

У категорії „Дебют“ номіновані Богдан Боденчук „Постріл“ (Тернопіль, „Крок“, 2013), Мирослав Лаюк „Осоте!“ (Київ, „Смолоскип“, 2013), Іван Непокора „Пісні для О“ (Брустурів, Івано-Франківська область, „Дискурсус“, 2014), Лесик Панасюк „Справжнє яблуко“ („Смолоскип“, 2014), Кирило Поліщук „Питання часу“ (рукопис).

НОВИНИ З УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ“

400 студентів поповнили академію

Нові студенти Національного університету „Острозька академія“. (Фото: Наталія Якименко)

Руслана Маринич

ОСТРОГ, Рівненська область. – Урочиста посвята першокурсників у студенти „Інавґурація-2015“ відбулася 30 серпня в Національному університеті „Острозька академія“. Здобувати освіту отримали можливість близько 400 осіб. Їх привітав ректор університету Ігор Пасічник.

За кількістю поданих заяв на ліцензовані місця академія увійшла до п'яти найпотужніших навчальних закладів України, а за оцінкою середнього балу сертифікату потрапила в трійку найкращих поряд з Київським національним університетом ім. Тараса Шевченка та Києво-Могилянською академією.

Святкові заходи розпочалися з урочистого Молебня у студентсько-викладацькому храмі преподобного Федора Острозького. За традицією не обійшлося без театралізованого дійства. Присутніх вітали фундатори академії князь Василь-Костянтин та княжна Гальшка Острозька, перший ректор Герасим Смотрицький та друкар Іван Федоров.

Серед почесних гостей були лавреат Державної премії України ім. Т. Шевченка та академічної премії ім. Івана Франка, доктор мистецтвознавства Володимир Овсійчук, директор Інституту літератури ім. Т. Шевченка, доктор філологічних наук Микола Жулинський, міський голова Острога Олександер Шикер, голова районної адміністрації Віталій Ундір та інші.

Урочисту обіцянку дали викладачі, які минулого року захистили свої дисертації. Список науковців академії збагатився трьома докторами та 11 кандидатами наук.

Під час інавґурації відкрили Центр мистецтвознавства академіка В. Овсійчука. Мистець подарував університетові 76 своїх полотен, прочитав першокурсникам інавґураційну лекцію.

На завершення протектор університету Роман Василишин сказав: „Академія – це місце, де справді дають унікальні знання, але тільки тим, хто їх хоче взяти. Отож, слава академії і слава Україні!“.

Церемонія завершилася урочистим введенням першокурсників до університету.

Академію відвідала родина Соколиків

Олексій Костюченко

Ярослав, Оксана та Всеволод Соколики 9 липня побували у Національному університеті „Острозька академія“. Родина Соколиків проживає у Канаді й упродовж багатьох років підтримує дружні взаємини з академією. Оскільки Я. та О. Соколики – єдині розпорядники творчої спадщини Уласа Самчука, то саме з їх ініціятиви встановлено пам'ятник й відкрито музей письменника в Рівному до його 100-річчя.

Острозькій академії Соколики надали ексклюзивне право перевидавати твори прозаїка, тож редакційно-видавничий відділ академії видав трилогію письменника „Волинь“. Плянується видання четвертого тому творів У. Самчука.

Гості зустрілися з ректором Ігорем Пасічником, проректором з навчально-наукової роботи Петром Кралюком, проректором з навчально-виховної роботи Русланою Каламаж та директором Інституту досліджень української діяспори Аллою Атаманенко.

Разом з керівництвом академії гості обговорили ідею чергового Всеукраїнського літературного конкурсу, який проводитиметься у 2015-2016 навчальному році на тему „Творчість Уласа Самчука у вимірі українського сьогодення“. Конкурс триватиме з 1 вересня 2015 року до 15 лютого 2016 року. До участи запрошуються учні загальноосвітніх шкіл, студенти та аспіранти вищих навчальних закладів України.

Ярослав і Оксана Соколики, ректор Ігор Пасічник та Всеволод Соколик у Національному університеті „Острозька академія“. (Фото: Олексій Костюченко)

Відкрився Інформаційний центр Евросоюзу

Олексій Костюченко

У Національному університеті „Острозька академія“ 1 жовтня відбулося відкриття Інформаційного центру Евросоюзу – 20-го в Україні і єдиного на Рівненщині й Хмельниччині. Мета Центру – поширення інформації про Евросоюз та його політику, надання допомоги університетам та дослідницьким центрам, сприяння участі студентів у дебатах з європейських питань, отриманні стипендій.

„Острозька академія сама виявила бажання створити Інформаційний центр. Ми завжди намагаємося підтримувати такі ініціятиви”, – зауважив під час відкриття Інформаційного центру керівник відділу преси та інформації Представництва Європейського Союзу в Україні Юрґіс Вілчінскас.

30 вересня-4 жовтня на базі академії відбулася Школа європейських студій, яка прагне дати українським студентам та випускникам університетів глибші й ширші знання про основні риси нинішнього Евросоюзу та його взаємини з Україною.

Усі заходи в академії відбуваються в рамках інформаційної кампанії „Будуймо Європу в Україні”.

Керівник відділу преси та інформації Представництва Європейського Союзу в Україні Юрґіс Вілчінскас і ректор Острозької академії Ігор Пасічник під час відкриття Інформаційного центру в академії. (Фото: Євген Мальчик)

Юрій Луценко прочитав лекцію

Руслана Маринич

Народний депутат Юрій Луценко 1 вересня відвідав Національний університет „Острозька академія“ з розповіддю політика про його життя, відповів на запитання студентів.

Вибух під Верховною Радою, який пролунав 31 серпня через можливі поправки до Конституції України, пов'язані з децентралізацією, політик прокоментував так: „Закон про децентралізацію діє вже півтора роки, але він по суті мертвий, бо має вступити в дію лише після того, як терористи звільнять територію Донбасу, та після виконання багатьох інших умов. Цей закон діє три роки, один із яких уже минув. У Конституції визначається спеціяльний статус столиці та інших міст, а це можливість сепаратизувати всю Україну. Зараз ми його скасовуємо. Головна причина вчорашніх подій – олігархи хочуть дострокових виборів до Ради, бо якою б вона не була, зараз вони нею не керують“.

Війну Росії та України Ю. Луценко вважає війною цивілізацій: „Історія світу насправді досить коротка: війна героїв, війна королів, війна націй, а тепер – війна цивілізацій. Росія тяжіє до Китаю і може стати його сировинним придатком. Завдання Західної цивілізації – не віддати її всю. Росію треба поступово мирним шляхом розділити на частини як дуже небезпечного аґресора. Це не тільки українсько-російська чи російсько-європейська війна. Це війна цивілізованого світу за те, щоби Росія не стала черговою силою, яка б спричинила розпад Європи“.

Депутат зазначив, що поки молоде покоління не прийде до влади, повноцінних змін не буде. Ю. Луценкові підкреслив, що українська армія змушена захищати державу зі старезною зброєю, в той час як росіяни використовують найсучаснішу військову техніку.

Ректор Ігор Пасічник вручив Ю. Луценку найвищу нагороду університету – медалю „Князь Василь-Костянтин Острозький“ за значний внесок у відродження академії.

Депутат відкрив виставку „Карпатська елегія“ художників з Івано-Франківська Любомира Худяка та Володимира Сандюка. На виставці представлено 32 пейзажі, виконані в доволі неординарній кольоровій гамі.

Порошенко завершив...

(Закінчення зі стор. 1)

тів міжнародного незалежного розслідування. Співрозмовники також відзначили важливість ініціативи України щодо встановлення Міжнародного дня вшанування пам'яті жертв терактів.

Під час зустрічі з Віце-президентом США Дж. Байденом П. Порошенко подякував США за підтримку України, зокрема, сильний виступ Президента Барака Обами на Генеральній Асамблеї ООН. Співрозмовники погодилися, що Росія повинна повністю виконати Мінські домовленості. Дж. Байден наголосив, що питання безпеки України не пов'язане жодним чином з ситуацією довкола Сирії і привітав підписання 29 вересня у Мінську Угоди щодо відводу озброєння калібром менше 100 міліметрів.

Під час розмови Дж. Байден також повідомив, що цієї осені США надішлють в Україну радіолокаційні системи контрбатарейної боротьби Q36 – рухомі радіолокаційні станції, які призначені для виявлення та відстеження пострілів артилерії і ракетних пусків, для забезпечення контрбатарейного вогню. Співрозмовники скоординували позиції напередодні зустрічі в „Нормандському форматі" у Парижі 2 жовтня.

Президент України взяв участь у Всесвітньому форумі провідників, який був організований Колюмбійським університетом, та виступив з доповіддю стосовно подій в Україні та викликів, які стоять перед Україною і світом в контексті аґресії Росії проти України.

Президент у своєму виступі нагадав присутнім, що такі відкриття та досягнення людства, як вертоліт, реактивний пасажирський літак, космічний човник, генетичний код, трансплянтація рогівки і лазерний діод були винайдені етнічними українцями, які також були серед засновників і винахідників компаній, які змінили наше життя в останні роки.

Він нагадав, що Росія порушила всі свої міжнародні зобов'язання відповідно до Статуту ООН, Гельсінського Заключного акту та Паризької хартії для нової Європи та закликав до переосмислення усієї системи міжнародної безпеки. Багато уваги у своєму виступі Президент приділив реформам в Україні, а також відповів на запитання студентів університету.

Виступ Президента України транслювався у прямому інтернет-етері для інших провідних університетів США.

(Офіційне інтернет-представництво Президента Укаріни)

З трибуни 70-ої...

(Закінчення зі стор. 1)

тестний крок Постійний представник України в ООН, Посол Юрій Сергеєв у „Twitter": „Не можемо ми слухати солодкі речі про те, як досягнути ґльобального миру, від людини, яка розв'язала війну".

Все ж перед маслянистими очицями кремлівського фарисея під час усієї його промови стояв символ стійкости українського духу – прапор України, попробиваний російськими кулями під Іловайськом.

Чи міг комусь сподобатися російський провідник за трибуною Генасамблеї? Риторичне запитання – за присутности в світі не лише Асадів і Кімченинів, але й анахронічних крайньо-правих і крайньо-лівих в Европі, таки в самому лоні Европейського Союзу. Вони вбачають у В. Путінові національного вождя, що нібито протистоїть антинаціональним тенденціям ґльобалізації, хоч насправді поняття „нації" ледве чи стосується здеморалізованої, позбавленої свободи слова російської спільноти, котру Кремль вперто і послідовно перетворює на сліпу орду і на пострах усім сусіднім народам.

Ба – навіть журналіст Сі-Ен-Ен Стівен Колінсон вважає, що В. Путін виступив „сильніше", ніж Президент США Барак Обама. Кричуща неправда. „Сильніше" – хіба у тому випадку, коли силою вважати безпрецедентне нахабство у спотворенні світової реальности.

Насправді Б. Обама, 28 вересня відкриваючи своїм виступом порядок денний, промовляв як цивілізований керівник цивілізованої держави. Чого б він не торкнувся – політичних, економічних, екологічних, міжнаціональних, міжрасових, релігійних проблем, все звучало виважено, мудро, все відповідало загальнолюдському уявленню про державного діяча-демократа. Варте підкреслення, що конкретну частину своєї промови Б. Обама розпочав саме з України, і вже потім перейшов до питань Північної Кореї, Куби, Сирії.

„…Не забуваймо про анексію Криму та аґресію на сході України… Ми не можемо стояти осторонь, коли суверенітет та територіяльна цілісність України зазнають грубого порушення", – сказав Президент, спростувавши безглузді підозри, що США можуть піти на змову з Росією і пожертвувати Україною заради розв'язання сирійської проблеми.

Промова Б. Обами багато разів переривался оплесками, на пізніший виступ В. Путіна сесійна заля Генасамблеї відповіла мовчанням.

Щодо присутности в Ню-Йорку Президента Петра Порошенка, то перший його виступ відбувся ще 27 вересня – в рамках конференції „Ґльобальна ініціятива Клінтона". Після того, як він засудив путінську Москву за анексію Криму та аґресію на українському сході, котра спричинила тисячі смертей і коштує Україні 5 млн. дол. щодня, російська делеґація залишила залю, бо, бачиш-но, „мова Порошенка занадто політизована".

29 вересня П. Порошенко виступив з трибуни 70-ої сесії Генасамблеї. Перерахувавши порушення російською стороною Мінських домовленостей, Президент України розвінчав фальшивий антитерористичний патос В. Путіна: „Як ви можете закликати до створення антитерористичної коаліції, якщо самі заохочуєте тероризм? Як ви можете говорити про мир і свободу для народів, якщо караєте свого сусіда за його власний вибір? Як можна говорити про мир і закон, якщо вашою політикою є війна руками маріонеток? Як можна вимагати поваги для усіх, якщо ви не поважаєте нікого?".

В кулуарах Генасамблеї відбулася зустріч президентів США і України. Про її висліди речник П. Порошенка Святослав Цеголко написав у „Facebook": „Президент Обама наголосив що Сполучені Штати будуть і надалі підтримувати Україну, яка впроваджує реформи та шукає способів дипломатичного вирішення конфлікту".

29 вересня відбулася зустріч президентів США і Росії – на прохання В. Путіна. У Білому Домі констатували, що хоч ніякого проґресу ні щодо України, ні щодо Сирії не досягнуто, певний сенс у цій зустрічі був. Б. Обама в черговий раз ствердив, що Мінські домовленості слід виконувати. Однак, якщо Кремль проведе вибори в окупованих районах Донбасу без узгодження з офіційною владою України, будь-які розмови про пом'якшення санкцій і відновлення діялогу з Росією стануть неможливими. Більш того – якщо Росія далі порушуватиме угоди, санкції проти неї неминуче будуть посилені.

Йшлося і про те, що донбаські маріонетки Москви повинні відкрити повний доступ для европейських представників до всіх пунктів пропуску, а також почати, нарешті, виведення всіх російських військ з окупованих територій, закрити і повернути кордон під контролю України. Президент Б. Обама нагадав В. Путінові, що до кінця року ще два місяці – досить, аби реалізувати Мінські домовленості.

Втім, це тільки те, що ми знаємо. Експерти припускають, що Б. Обамі вигідно торгуватися з В. Путіним щодо сирійського конфлікту, де Росія може надовго застрягти. Одначе, щоб виграти час, Вашінґтон може щось пообіцяти Москві в дальшій перспективі. Чи буде це „щось" згодою на те, щоб Росія повернула Україну у сферу свого впливу? Ясно одне: для В. Путіна Україна – головна ціль.

Ще одне важиве й актуальне для України питання, порушене в рамках сесії, – ініціятива Франції і Мехіко обмежити право вето для постійних членів Ради Безпеки ООН, коли йдеться про найгостріші проблеми нашого світу, зокрема про тероризм. Певна річ, Україна підтримала цей плян. П. Порошенко назвав політику Росії, котра нерідко застосовує право вета всупереч інтересам миру і демократії, „ліцензією на вбивство". Ініціятиву підтримують також США, Великобританія, Польща, Канада, Нідерлянди, загалом уже понад 100 держав. Це той крок, що дасть змогу для ООН дістати „друге дихання", суттєво оновитися, стати не просто міждержавною „говорильнею", а впливовим чиником цивілізованого розвитку людства.

Нарешті, дуже важлива новина: 15 жовтня Україна може стати непостійним членом Ради Безпеки. За це висловилася більшість держав-членів ООН.

Якими ж є висліди 70-ої сесія Генасамблеї для України? Досить добрими: вона має широку міжнародну підтримку, передусім – з боку США. Однак, щоб повною мірою скористатися нею, Україна повинна дати раду з першочерговим „домашнім завданням" – ефективно реформувати країну і не на словах, а на ділі побороти корупцію.

На жаль, це набагато тяжче, ніж виступати з високих трибун.

Брошура про...

(Закінчення зі стор. 11)

ва не може надалі фінансувати цей науковий проєкт.

Археологи звертаються до українських організацій, фундацій, компаній, громад і добродіїв у США та Канаді з проханням надалі підтримувати історико-археологічні студії Батурина й публікацію їхніх матеріялів. Просимо надсилати чеки з пожертвами з США на адресу: Prof. Martin Dimnik, Pontifical Institute of Mediaeval Studies, 59 Queen's Park Cr. E., Toronto, ON, Canada M5S 2C4. Просимо виписувати чеки на: Pontifical Institute of Mediaeval Studies (memo: Baturyn Project).

Мешканцям Канади радимо надсилати пожертви на адресу: Orest Steciw, Ucrainica Research Institute, 9 Plastics Ave., Toronto, ON, Canada M8Z 4B6. Будь ласка, випишіть Ваші чеки на: Ucrainica Research Institute (memo: Baturyn Project). Ці наукові інститути надішлють громадянам США і Канади відповідні офіційні посвідки для звільнення внесків від оподаткування. Усім установам і жертводавцям буде висловлено подяку в публікаціях та публічних лекціях, пов'язаних з проєктом.

Додаткову інформацію про Батуринський проєкт можна отримати від його координатора д-ра Володимира Мезенцева у Торонто телефоном 416-766-1408 чи електронною поштою: v.mezentsev@utoronto.ca.

КІУС

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшости европейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

$100 - $7	$500 - $12	$900 - $20
$200 - $10	$600 - $15	$1000 - $20
$300 - $12	$700 - $17	$1500 - $37.50
$400 - $12	$800 - $17	$2000 - $50

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.

** Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.*

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 ґальон, тушонка - 3 ф., салямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколяд - 2 плитки.
Ціна $99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Промова Порошенка...

(Закінчення зі стор. 4)

ського літака МН17. Наклавши це ганебне вето на проєкт резолюції, Росія чітко продемонструвала всьому світові свою зневагу до встановлення істини. Найбільш важливою є істина про тих, хто організував цей злочин і з якої країни згадана зброя була привезена. Я вважаю, що кожен у цій залі добре розуміє реальні мотиви вето Росії щодо трибуналу по МН17. Понад те, створення міжнародної миротворчої операції, яка могла б привести до стабілізації ситуації в Україні і зупинити кровопролиття, також блокується через потенційну загрозу вето Росії. Зловживання правом вето, його використання як „ліцензії на вбивство" є неприйнятним.

Колективний голос ООН повинен бути чітким.

Україна виступає за поступове обмеження права вето з подальшим його скасуванням. Сила вето не має стати актом благодаті і помилуванням за злочин, що може бути використаний у будь-який час і „витягнутий з рукава" для того, щоб уникнути справедливого покарання. У цьому контексті я вітаю ініціативу мого французького колеґи Президента Оланда, яку підтримав Президент Мехіко Пенья Ньєто, щодо Політичної декларації утримання від права вето постійних членів Ради Безпеки ООН у випадках масових вбивств. Основна увага має бути приділена модернізації Ради Безпеки ООН, у тому числі розширенню складу та вдосконаленню методів її роботи. Склад членства в Раді Безпеки ООН має відображати реалії XXI ст., представляючи більшу кількість країн Африки, Азії та Латинської Америки. Додаткове місце непостійного члена в Раді має бути надано Групі східньоєвропейських країн – їх кількість збільшилась вдвічі протягом останніх двох десятиліть.

Україна також вважає поліпшення миротворчої архітектури ООН важливим елементом реформи ООН.

Я пишаюся тим, що Україна має міжнародну репутацію активного й відданого співучасника миротворчих операцій ООН. Попри зовнішні виклики, ми залишаємося надійним партнером ООН в цій благородній справі.

Внесок України у підтримання міжнародного миру та безпеки дає нам моральні підстави розраховувати на таку саму підтримку й допомогу з боку ООН в життєво важливий момент для нас. Спеціяльна миротворча операція під егідою ООН може стати дуже корисним інструментом для сприяння здійсненню Мінських угод.

Україна прагне дотримуватися букви й духу Мінських угод. Ми вимагаємо такого ж підходу від інших підписантів, які останнім часом вдалися до шантажу. В іншому випадку немає ніякої альтернативи санкціям і навіть їх зміцненню, як і немає альтернативи мирному вреґулюванню криз. Повний доступ спостерігачів ОБСЕ до всіх окупованих територій, виведення чужоземних військ, військової техніки, а також найманців з території України, відновлення повної контролі України над державним кордоном з Росією мають бути забезпечені.

Свобода, мир, повага до суверенітету і територіяльної цілісности – Україна не вимагає більшого. Проте Україна не задовольниться меншим.

Зустріч в Ню-Йорку Президента України Петра Порошенка (зліва) і Віцепрезидента США Джозефа Байдена.

Пане голово, на жаль, не з власної волі Україна сьогодні є однією з зон боротьби з терористичною загрозою. Ми рішуче засуджуємо тероризм у всіх його формах і проявах. Діяльність ІДІЛ, Аль-Каїди, Боко Харам, Аш-Шабаб тощо є ґльобальною проблемою. Єдиний можливий спосіб її вирішення – об'єднатись у спільній і нескомпрометованій боротьбі з цим злом. Міжнародний тероризм виявився гнучкішим за політичну волю держав і сьогодні він набув нових гібридних форм. Державні та недержавні суб'єкти стали нерозривно пов'язані. Боротьба за свої права підміняється безжальним терором. Ми переконані, що необхідність всеосяжного міжнародного документу, здатного протидіяти цьому жахливому явищу, є не лише актуальною, а й давно назрілою. З цієї причини завершення підготовчої роботи щодо проєкту Конвенції ООН про запобігання тероризму та боротьби з ним має стати одним із головних пріоритетів 70-ої сесії.

Особливу ролю у боротьбі з міжнародним тероризмом слід надати найавторитетнішим юридичним інституціям – Міжнародному суду та Міжнародному кримінальному суду. Універсальна юрисдикція цих інституцій є ключовим елементом подолання безкарности фактичних порушників, а також їх покровителів – режимів, чия національна політика стала масовим виробництвом терору. Я твердо вірю, що одним із найважливіших аспектів боротьби з тероризмом є збереження і поширення пам'яті за жертвами. У цьому контексті я пропоную, щоб 70-та сесія Генеральної Асамблеї розглянула питання про запровадження Міжнародного дня пам'яті жертв терористичних актів.

Пане голово, почуття приниження, ігнорування волі народу й порушення основних прав змусило українців вийти на вулиці у 2013 році і почати Революцію Гідности. Україна заплатила і продовжує платити надзвичайно високу ціну за свою свободу і право жити у вільній країні – ціну людського життя. Саме тому інтереси кожної окремої людини і захист прав людей заклали фундамент для моєї програми великомаштабних реформ, запущеної рік тому. Вперше за 24 роки незалежности Україна прийняла Національну стратегію з прав людини. Вона врахувала найкращі міжнародні практики з прав людини, в тому числі Стратегічні рамки Євросоюзу з прав людини та демократії.

Російська аґресія загострила проблему забезпечення прав людини у Криму та деяких районах Донецької та Луганської областей. Провідні міжнародні правозахисні організації попереджають світ про радикальне погіршення ситуації з правами людини, що безпосередньо стосується українців і кримських татар в окупованому Криму. Я маю на увазі практику, яку використовує окупаційна влада Криму, щоб силою змусити людей прийняти громадянство Російської Федерації, систематичні переслідування, арешти, викрадення і вбивства проукраїнських жителів півострова, а також майже повну ліквідацію незалежних засобів масової інформації.

Україна підтверджує свою прихильність Декларації ООН про права корінних народів. Всіма законними засобами ми продовжимо захищати права кримських татар – корінного народу України, і українців, які страждають від репресивної політики окупаційної влади на Кримському півострові. Я вважаю, що проблема кричущих порушень прав людини у Криму заслуговує на окремий розгляд у рамках Генеральної Асамблеї ООН. Я сподіваюся, що рішення розглянути це питання буде прийнято в ході поточної сесії.

Я також відчуваю себе зобов'язаним згадати імена Надії Савченко, Олега Сенцова, Олександра Кольченка і багатьох інших українців, політичних в'язнів російського режиму, незаконно затриманих і засуджених. Наприклад, Олега Сенцова, шановного режисера, засудили до 20 років позбавлення волі лише за те, що він був патріотом України.

Я закликаю ООН та її державчленів почати всесвітню кампанію чинення тиску на російську владу для того, щоб негайно звільнити всіх українських громадян, яких вони тримають у заручниках. Ми зможемо досягти нашої мети, тільки якщо наші дії будуть ґльобальними. Україна найбільше потребує солідарности та допомоги, яка насправді є потужним інструментом проти несправедливости. Я впевнений, що ми переможемо, бо істина на нашому боці.

Але ми зробимо це набагато швидше, якщо будемо відчувати підтримку і солідарність всієї міжнародної спільноти.

Триваюча гібридна війна Росії проти України показала, що міжнародне співтовариство стикається з ще однією проблемою, яка вимагає консолідації наших зусиль. Повномаштабна інформаційна війна і пропаґандистська кампанія стали особливо руйнівною формою невійськової аґресії. Фейкові новини, відверта брехня, що поширюється для виправдання аґресії, пропаґанда нетерпимости та насильства є явищами такого ж діяпазону, що підривають принципи свободи вираження думок і отруюють людську душу і розум. Саме тому завдання зміцнення ролі інформації у підтриманні миру та безпеки є важливим як ніколи. Я звертаюся до Генеральної Асамблеї з проханням рішуче засудити ці ганебні явища та обговорити способи протидії їм.

Пане голово, незважаючи на вищевказані зовнішні виклики, Україна повністю віддана реалізації цілей сталого розвитку. Ми готові розділити спільну відповідальність за вирішення конкретних нагальних проблем і пріоритетів найуразливіших груп країн, таких, як малі острівні держави. Україна як член Групи „Друзів клімату" сподівається досягти консенсусу щодо всесвітньої угоди в галузі зміни клімату якнайскоріше. Ми сподіваємося, що держави-члени ООН досягнуть цього результату в грудні цього року в Парижі. Ми маємо розуміти, що ціна цього питання – безпека майбутніх поколінь і сталого розвитку людства. Шлях до сталого розвитку не буде успішним без подолання та запобігання наслідків екологічних і техногенних катастроф.

У результаті російської аґресії Україна стикається з ще однією проблемою – захистом довкілля на Донбасі. Безвідповідальне і злочинне затоплення шахт терористами призвело до отруєння питної води, ґрунту, фльори й фауни реґіону; атмосфера забруднюється через вибухи і обстріли чутливої виробничої інфраструктури. Насправді ми можемо говорити про ризик екологічної катастрофи. Я переконаний, що питання охорони навколишнього середовища в умовах конфлікту потребує особливої уваги Асамблеї ООН з навколишнього середовища.

Говорячи про технологічні катастрофи, я не можу не згадати одну з найжахливіших із них. Наступного року ми відзначатимемо сумну річницю – 30 років від дня трагедії на Чорнобильській АЕС. Я хотів би попросити Вас, пане голово, провести спеціяльне засідання Генеральної Асамблеї, присвячене 30-ій річниці Чорнобильської катастрофи у квітні 2016 року.

Пане голово, у зверненні моєї країни з приводу вступу до ООН, на яке я сьогодні посилався кілька разів, було зазначено: „Завдяки своїм величезним людським та матеріяльним ресурсам Україна зможе зробити значний внесок у підтримання миру та ґльобальної безпеки". Так само, як і 70 років тому, я підтверджую непохитне зобов'язання України й надалі докладати максимум зусиль, щоб „позбавити прийдешні покоління від лиха війни", закріплене у Статуті ООН. Досягнення цієї благородної мети буде наріжним каменем непостійного членства України в Раді Безпеки ООН на період 2016-2017 років. У цій якості Україна залишиться надійним і послідовним партнером, що керується не власним, а ґльобальним порядком денним, і наполегливо дотримується духу і букви Статуту.

Я твердо переконаний, що ООН з гідністю пройде вкрай складні випробування і посилить свою роль ґаранта світового порядку, миру і процвітання. Нехай Господь допоможе нам! Дякую за увагу. Слава Україні!

ПОДОРОЖІ

Давній Харків завжди молодий

Олександер Костирко

Я раніше не був у Харкові, тож знав лише, що це давнє місто, яке почалося з оселі козака Харка (Харитона), за козацьких часів стало осередком Харківського слобідського козацького полку. Місто мало фортецю з вежами та підземними ходами. Важливою подією було заснування у 1805 році університету, що надало потужний поштовх для перетворення провінційного міста на важливий освітній та науковий центр сходу України. І тепер у Харкові багато вищих шкіл, що надає йому молодіжний, студентський характер. Власне, до Харкова я поїхав з дружиною Олею, яку запросили на зустріч колишніх студентів університету.

Мені уявлялося старовинне похмуре місто, сповнене пам'яток давньої забудови, а виявилося, що Харків – модерний, чистенький, привабливий, молодіжний. Хоча давніх храмів у місті багато. Серед них Собор Благовіщення Пресвятої Богородиці, закладений у жовтні 1888 року на місці ще давнішої церкви, Покровський собор, споруджений козаками у 1689 році, Собор Успіння Пресвятої Богородиці – один з найстаріших православних храмів Харкова (1685 рік), у якому більшовики розмістили швейну фабрику. А поряд з ними

Пам'ятник Тарасові Шевченку в Харкові.

Залізничний двірець у Харкові.

модерн – студентська каплиця св. Татіяни.

Звісно, я побачив „Держпром" – Будинок державної промисловости, на зведення якого у 1927 році було оголошено конкурс і надійшло 19 проєктів. Найкращим визнано проєкт „Непроханий гість" ленінградських архітекторів Сергія Серафимова, Самійла Кравця і Марка Фельгера. Будинок звели за три роки і він став символом оновлення міста. А Харків тоді був столицею України, третім за розмірами містом в СРСР, тож мав служити іншим за приклад.

До Харкова тоді приїхало багато поетів і письменників. Я був біля будинку „Слово", де вони оселилися і звідки пішли на страту в катівнях НКВД (тоді – Головного політичного управління). Популярний тепер поет Сергій Жадан писав про цей будинок:

просто існує такий різновид споруд
в яких ця остання межа особливо похмура
де надто неглибоко пекло і русла підземних руд
де час виступає ніби вугілля крізь ґрунт
де починається смерть і кінчається література

С. Жадан згадав і уцілілого від репресій у Харкові Володимира Сосюру:

На деревах скипав неозбираний мед.
Володимир Сосюра – юний поет,
закосивши на фронті з недбальства світил,
заїздив у розбомблений харківський тил.

Я радий, що мав нагоду погуляти вулицями міста з фотоапаратом в руці і представити читачам „Свободи" окремі площі і будівлі: чистенький залізничний двірець, фонтан закоханих, і найбільшу у Європі Площу Свободи, пам'ятники нової доби.

У Харкові режисер-новатор Лесь Курбас заснував український драматичний театр „Березіль". У його трупі грали Амвросій Бучма, Наталія Ужвій. У Харкові проводять мистецькі фестивалі. У місті діє найбільший в Східній Європі базар „Барабашове". Харківський пам'ятник Кобзареві – чудовий зразок скульптурної Шевченкіяни. Найбільша в Україні синагога – теж у Харкові.

Харків – українське місто. Саме тут Микола Міховський виступив з маніфестом „Самостійна Україна", тут почалося українське відродження, розстріляне більшовиками. І тепер Харків відкинув спроби сепаратистів почати заворушення на користь Росії.

Фонтан закоханих.

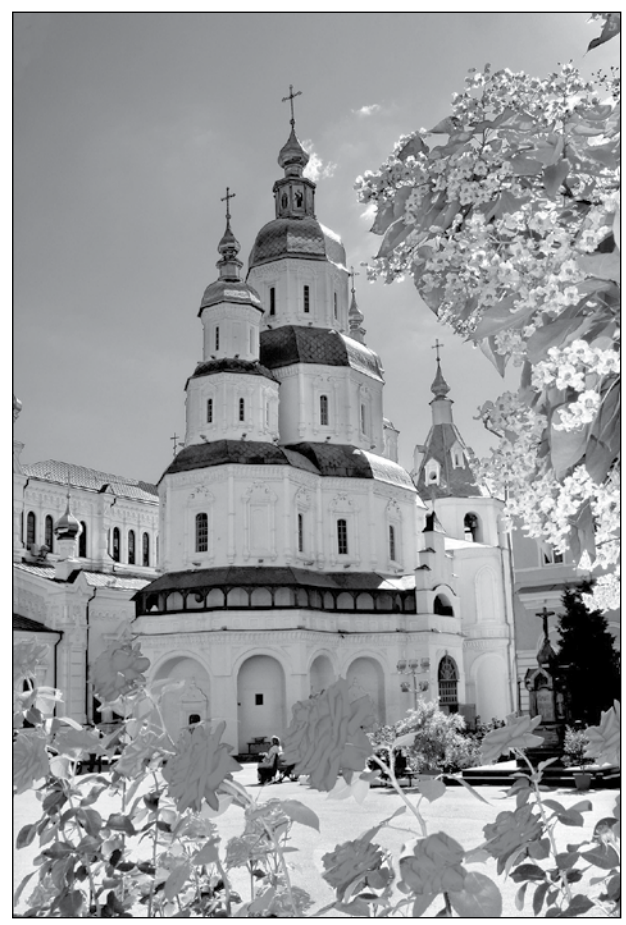

Собор Благовіщення Пресвятої Богородиці. (Фото: Олександер Костирко)

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страхування Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Асоціяція Українців Америки

громадська організація, заснована у 1968 році,
повідомляє громаду, що від 1 жовтня 2015 року

припиняє свою діяльність.

Асоціяція видавала „Бюлетень" (1969-1972)
та журнал „Наш Голос" (1972 – 2003)

Управа та Надзірна Рада
Асоціяції Українців Америки

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльности

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Правозахисниця Ганна Михайленко була патріоткою України

Василь Овсієнко

Св. п. Ганна Михайленко

29 вересня в Одесі померла Ганна Михайленко, правозахисниця, великомучениця й патріотка України. Вона народилася 30 квітня 1929 року в селі Михновець Львівського воєводства у багатодітній сім'ї – у батьків було семеро дітей. Родина була національно свідома. У селі вирувало політичне і громадсько-культурне життя, діяла „Просвіта".

Лихоліття почалося з приходом більшовиків. В 1940 році заарештували брата Йосипа. Брат Павло намагався перейти кордон і, щоб не потрапити в руки НКВД, підірвався ґранатою. Сестра Катерина за участь в УПА каралася в концтаборах з 1944 до 1956 року. Десять осіб з родини сиділи в російських тюрмах.

Рідне село Михновець, за договором з Польщею про обмін територіями, переселили в село Агафіївку на Одещині. Г. Михайленко переїхала в Одесу, влаштувалася вихователькою в гуртожитку робітничої молоді. Пропаґувала українську книжку, була живим взірцем української культури.

1971 року познайомилася з Ніною Строкатою-Караванською, допомагала їй, писала листи Святославові Караванському в неволю, потім Іванові Світличному, Стефанії Шабатурі та іншим політв'язням, збирали посилки й передачі. Коли Н. Строкату 6 грудня 1971 року було заарештовано, то разом з Галиною Могильницькою, Марією Овдієнко, Леонідом Тимчуком, Оленою Даніелян, Анною Голумбієвською, Василем Барладяну, Зіною Донцовою, Василем Варґою, Тетяною Рибниковою, Розалією Баренбойм та іншими створила правозахисну групу на захист Н. Строкатої, Олекси Різниківа та Олекси Притики. Подавали заяви на їх захист, демонстрували свою підтримку під приміщенням суду, куди їх не допустили.

Г. Михайленко співпрацювала з Українською Гельсінкською групою, часто приїздила до Києва, де Оксана Мешко познайомила її з правозахисниками. До КҐБ потрапили рукописи Г. Михайленко – вилучені під час обшуків її заяви і скарги, а також викрадена по дорозі до Москви добірка матеріялів, де теж були документи, написані рукою Г. Михайленко. Проти неї порушили кримінальну справу, провели психіятричну експертизу в Харкові, де консиліюм поставив діягноз „шизофренія". Два засідання Одеського обласного суду відбулися без участи Г. Михайленко як „неосудної". Суд виніс вирок про примусове лікування. У Казанській спецпсихлікарні вона провела сім років, де її катували ліками.

Світова федерація українських жіночих організацій у 1980 році виступила на захист Г. Михайленко. Протест підтримали „Група 24" з Кембріджа, асоціяції вчителів і бібліотекарів багатьох країн, Інститут прав людини в Страсбурзі, організація „Американці за людські права в Україні" (керівник Божена Ольшанівська), Папа Римський, „Міжнародна Амнестія" та інші. Президент США Рональд Рейґан, приїхавши у Москву, пред'явив радянському керівництву список політв'язнів, у якому була Г. Михайленко. 42 сенатори США підписалися під листом на захист п'яти жінок-політв'язнів.

Після восьмирічного ув'язнення, у жовтні 1987 року, комісія дозволила перевести Г. Михайленко у вільну лікарню. Літаком її повезли з Казані в Одесу, до психлікарні, де їй заборонили писати. 11 травня 1988 року суд зняв з Г. Михайленко примусове лікування, 19 травня її звільнили.

У лютому 1990 року на запрошення Бостонського відділу Міжнародної Амнестії Г. Михайленко їздила до США, де її вітала українська діяспора. Дві експертизи показали, що вона ніколи не була психічно хворою.

Хоча Г. Михайленко було тяжко ходити, вона очолила Одеську організацію Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, брала активну участь у створенні „Просвіти", Комітету солдатських матерів, Української Гельсінкської Спілки, Української Республіканської партії, обласну організацію якої очолювала. У числі 60 одеситів вона доставляла прапор до Верховної Ради України.

Указами Президента України Г. Михайленко нагороджена орденами Княгині Ольги III ступеня і „За мужність" I ступеня. Г. Михайленко похована 3 жовтня в Трускавці, на алеї політв'язнів.

Вічна пам'ять і слава Ганні Михайленко – великомученици й патріотці України, героїчній поборниці прав людини!

Харківська правозахисна група

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Світлій пам'яті Богдана Тодоріва

У першу річницю відходу у вічність св. п. Богдана Тодоріва 22 вересня 2014 року хочемо згадати цю активну та віддану Україні людину, звернути увагу на його працю в громаді для її розбудови, бо він був переконаний у силі української громади.

Б. Тодорів народився у 1926 році, в часі польської окупації західньої України, недалеко від Коломиї, у Шепарівцях, де панував патріотичний дух, який допоміг сформувати характер майбутнього вояка, педагога і громадського діяча. Після початкової освіти у місцевій школі він продовжував навчання у Язловецькій середній школі, а згодом, вже після закінчення Другої світової війни, у Гайденав, Німеччина, пізніше в Народному університеті ім. Григорія Сковороди та в Пенсильванському Вартон коледжі.

З молодих літ Б. Тодорів належав до Юнацтва ОУН і у воєнних роках став до боротьби України проти німецьких і більшовицьких окупантів як розвідник і зв'язковий. 3 серпня 1943 року полонений німцями 17-літній юнак був вивезений на територію райху в один з концтаборів в Гамбурзі, який англійці визволили на початку травня 1945 року.

В часі перебування у повоєнних таборах переміщених осіб від 1947 до 1951 року був провідником Юнацтва ОУН у англійській зоні, з осідком у Гайденав. У 1953 році поїхав до Бразилії, де одружився з Вірою Донець. Щасливе подружжя мало дві дочки – Ніну та Даню. Його зусиллями прибула вся родина до США.

Б. Тодорів підтримував організацію шкільництва в Америці, був активним в Шкільній Раді, працював учителем, а згодом директором „Нашої Української Школи" та підтримав злиття українських шкіл у Філядельфії в одну школу. Діти Тодорових побралися з українцями – одна вийшла заміж за Юрія Воскобійника, а друга за Алекса Рейтарівського. Коли появилися внуки, Б. Тодорів дуже тішився ними, а згодом їхніми успіхами в університетах. Б. Тодорів був зразковим чоловіком, добрим батьком і відданим дідусем для внуків.

Св. п. Б. Тодорів був дисциплінованим членом ОУН і належав до численних українських організацій, таких як Спілка Української Молоді, був головою Крайової референтури старших пластунів на Америку, був членом та головою Організації Оборони Чотирьох Свобід України, членом Товариства української студіюючої молоді, Товариства вояків УПА, відділу Антибільшовицького блоку народів.

Був відданим членом УККА, і коли дійшло до напруження в громаді після XIII Конґресу змагав до мирної співпраці і перестерігав перед всіма тими, які хотіли нищити громадські структури, великими зусиллями громади здвигнені. Був позитивним чинником, який шукав співпраці всіх організацій в громаді. Був довголітнім членом ЗУАДК, де працював у Допомоговій Комісії, вибраний його почесним членом, працював у Допомоговій комісії ЗУДАК, у банківництві, а згодом довгі роки був фінансовим секретарем, згодом почесним членом Союзу Українців-Католиків „Провидіння", де був відзначений у 100-річчя заснування "Провидіння" почесною грамотою за довголітню діяльність.

Коли у 1980 році порушено ініціятиву будинку для шкіл у Філядельфії, а згодом громадського центру для українців міста і околиць, він пожертвував значну суму на цей проєкт, а коли було створено Український Освітньо-Культурний Центр, увійшов до першої Ради директорів створеної корпорації. Був довголітнім членом Громадського комітету українських організацій у Філядельфії і, маючи 86 років, приходив на наради комітету, підтримував ініціятиви на користь української громади, використовував свій талант у дописах до української преси, в радіопрограмах Визвольного Фронту, де був диктором, підтримував радіогодину Українського Освітньо-Культурного Центру морально та фінансово.

19 вересня, у першу річницю смерти Б. Тодоріва, родина, друзі та знайомі взяли участь у заупокійній Службі Божій та Панахиді, яку відслужив о. Володимир Костюк у церкві св. Михаїла, в Дженкінтавні. Дяком був Нестор Кизимишин, колишній диригент хору „Прометей". Після відправи присутні були запрошені взяти участь в обіді, в часі якого згадували Покійного добрим, теплим словом.

Вічна йому пам'ять!

Ближча і дальша родина

В сьому річницю відходу у вічність
нашого найдорожчого і незабутнього
Мужа, Батька, Брата і Діда

св. п.

Василя Тершаківця

будуть відправлені
Поминальні Служби Божі в:

- Церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
  17 жовтня 2015 року о год. 7:45 ранку

Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці	Норт Порт, Фла.
Соборі св. Юра	Львів, Україна
Церкві Різдва Христового	Тернопіль, Україна
Соборі св. Андрія Первозванного	Підволочиськ, Україна
Храмі Успення Пресвятої Богородиці	Кліцко, Україна

Вічна Йому пам'ять!

У смутку повідомляємо, що 27 вересня 2015 року
відійшла від нас на 101-му році життя наша дорога Тета

св. п.

Ірена Юрчик

Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Остались у глибокому смутку:

сестринок - Богдан Маґоцький
сестринка - Оксана Скульська та
сини - Мирон,
- Марко
- Юрій з дружиною Галиною
та синами Тарасом і Олегом
дальша родина і друзі в Америці та Україні

Хай Господь прийме Її до Царства Небесного.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 22 вересня 2015 року
в м. Бад-Ґодесберґ, Німеччина, відійшов у вічність

св. п.

Роман Макарушка

син св. п. Любомира та Надії з Войнаровських
нар. 24 травня 1938 року у Львові, Україна.

Похоронні відправи відбулися 9 жовтня 2015 року
в м. Бад-Ґодесберґ, Німеччина.

У смутку залишилися:

сестра - Лідія Яросевич з дітьми Іреною, Мартою й Андрієм та їхніми родинами

кузини - Дарія Ярошевич, Андрій Войнаровський, Ігор Макарушка, Олена Макарушка-Колодій, Марко Нєкрач, Хризант Макарушка, Андрій Макарушка, Христина Алмон, Оксана Макарушка-Хомут та Ігор Воєвідка з їхніми родинами.

У 40-ий день відходу у вічність св. п. Романа будуть відслужені Заупокійні Святі Літургії в:

- Українській католицькій церкві св. Родини у Вашінґтоні, ДК
- Українській католицькій церкві св. Андрія в Пармі, Огайо
- Українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Сан-Франсиско, Каліфорнія
- Українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаґо.

Вічна Йому пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої Мами, Бабусі і Тети

св. п.

МАРІЇ ВІНТОНІВ

з дому Цап

будуть відправлені Поминальні Служби Божі в:

- Церкві св. Миколая, Пасейк, Н. Дж.
  28 жовтня 2015 року о год. 7:00 ранку
- Церкві Різдва Пресвятої Богородиці, Заріччя
- Львівській Семінарії, Львів
- Соборі св. Юра, Львів

Щира подяка всім за Служби Божі за Покійну в Америці і в Україні і всім жертводавцям за $2,500 на Львівску Духовну Семінарію.

Вічна Їй пам'ять!

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

Відкрийте рахунок IPA, щоб забезпечити своє майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!

3.30% APY*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРІЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГИРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

EQUAL HOUSING LENDER

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.